

קיבוץ ניר דוד עֵאון אוּגוסט 2020

24 שעות | ידיעות אחרונות | 23.8.2020

השער הצהוב לא מסמל הפיגוע או התנשאות, אלא דרך חיים

קוראים להם סנובים ומנותקים, אבל יותר ויותר מושבים וקיבוצים בוחרים לסגור את עצמם עם שער בכניסה למרות שזה נוגד את החוק. והם ממש לא מתנצלים על כך: "תושבי ניר דוד צודקים שהם הציבו שער בפתח הקיבוץ ושמם מאבטחים כדי למנוע כניסה לנחל האסי". מצד שני ניצבים פעילים חברתיים, שיוצאים לקרב: "יש כאן דרך ציבורית שנשללה על חשבון המדינה, אם בא לי להסתובב בדרכי הקיבוץ, אסור לאף אחד לעצור אותי"

איריס ליפשיץ קליגר | צילום: חיים הורנשטיין, יואב דודקביץ, אבי שריר

שב. מלכתחילה לא ניתן להשוות בין החופשיות של תייר או מקומי שחי בכפר או בעיר בכל מקום בעולם, לבין ישראלים שבתור להיות בקונספט של קיבוץ או מושב.
והעובדה שזה לא חוקי משנה משהו? "הנושא הוא גרוע במשך שנים בכנסת ובמתי משפט. אין ספק שצריך שיהיה כאן חוק שמסדיר את זה אחת ולתמיד. אנחנו גרים בעוטף עזה ולכן לנו צריך להיות שער חשמלי סגור. אבל בעוני זה מוצרך לנפרו שלכל קיבוץ יהיה שער סגור."

"השערים, סכנות נפשות"
הוויכוח סביב קיבוץ ניר דוד ומחמת המקטע

לידו אנקר לוי גדלה כל חזיה מאחורי שער צהוב. היא בת 43, אמא לשלושה ילדים, תושבת קיבוץ נירים במקור ולאחרונה תושבת עין הב'

עֵא קיר חצר האופל שֵאנו באו וּשפּחוג וּאָדִים וכַגְבּוּ אַר וּה שֵיוֶשֶׁב עֵא הַאֲבֵי...

צבר הקורונה

שלום חברים!

אתם בטח מנחשים באיזה נושא העלון החודש. ניחשתם נכון, נושא האסי חזק בליבנו, במדרכות, על הדשאים, על גדות האסי ובכל סלון ומטבח פה בקיבוץ. וכן, גם בעלון. הפעם הרבה תמונות שמספרות, שמדברות, הרבה מילים תומכות ובין השורות גם מנסים קצת לשמור על שיגרה. תקראו, תהנו ותכתבו לי...

לימור גינת – 050-7602125 מייל: meshek@nirdavid.org

כל הפעילויות בהרשמה מראש ולפי הנחיות משרד הבריאות. נא להגיע עם מסכה ולשמור על מרחק חברתי...

סוף הקיץ

כי מגיע לנו קצת תרבות

יום רביעי, ה-26.8 הצגת קטנטנים לגילאי 3-6, "המלך אמר" באולם הכדורסל - הולצר

יום ראשון 23.8 רחצה לילית בבריכה מתחילים 18:30 ארוחת ערב באדיבות חברותא

הפנינג סוף החופש יום שבת, 24.8, 4:30 מתנפחים, דוכנים, מפגש מרחוק וקצת כיף לנו ולילדים לפני שחוזרים ללמוד

יום שישי, 28.8, 9:00 ניקיון בפארק המעיינות! נפגש כולנו בשער הדרומי או בכניסה לפארק (קלאבקרין) עם כפפות ושקיות לעשות ריסטרט לפארק

בעזרתנו האדיבה של אייל עמיחי יצרנו דף פייסבוק חדש ורשמי של קיבוץ ניר דוד, בכדי להבדיל אותו ממספר דפים ישנים ולא מעודכנים שאין לנו גישה אליהם... זהו שם הדף: ניר דוד - הדף הרשמי קישור: <https://www.facebook.com/kibbutznirdavid> כנסו ותעשו לנו לייק!

סיכומי ישיבת הנהלת הקהילה מס' 6-20

8.7.20

סיכום ישיבת הנהלת הקהילה מס' 6-20

נוכחים: שלמה גלזר, אסף, עמרי, מוניקה, שחם, גליה, שחר, חן.

חסרה: רקפת

1. אישור פרוטוקול 5-20 – מאושר – למעט הגשת תקנון + סל סיעוד מעודכנים ואישור בגוף שאישר את התקנון מקורי.
2. עדכון תשלום תשבוצי שבת בק יבוץ – עד היום היה סכום קבוע לשעת עבודה של חבר. מוצע לעבור לתשלום לפי 150 אחוז מהתמחור הפרטני של כל חבר. בגלל הדחיפות, שחר שלח כבר לחברי ההנהלה לאישור במייל. כעת זה רק לאישרור רשמי - מאושר
3. נוהל מסירת דירה משויכת - נוהל מסירת דירה המשויכת לדיירי רולן אמצעי בעת פטירה חלילה או במעבר לבית סיעודי. מצורפת הצעה - אושר
4. תרומה לעמותת משה שרת - פנייה מהבן של משה שרת לתרומה לעמותת למורשת שרת. דרוש להם כ- 100 אלף. אבל ישמחו לכל סכום – נדחה – לחפש נוהל או החלטה שהייתה בנושא. חברי הנהק זוכרים שהיה דיון בנושא תרומות..
5. עבודת נוער ופעילות חינוכית - עבודת נוער ופעילות חינוכית - הנהלת הקהילה נדרשת לאשר את ההצעה המצורפת בהתאם להמלצת עורכי הדין. מכתב ברוח ההצעה יצא להורים ולנוער – א. הנ"ק מברכת וחושבת שצריך לערב את ההורים בנושא חשוב זה ולבקש מהם לדחוף את הילדים להשתתף ולתרום לפעילות. בנוסף נשמח אם הורים יתרמו בעצמם לפעילויות לנוער שהם ידריכו בשיתוף מערכת החינוך.
 - ב. שחם ותאיר יקבעו פגישות עם רכזי הענפים.
6. שונות – שלמה מסר להנ"ק דוח מצב "אסי" מפורט ורחב.

רשם: שחם

קיבוץ ניר דוד (תל-עמל)

תאריך: 4.6.20

הנדון: נוהל מסירת דירה משויכת ליורש של חבר/ה, או לחבר/ה שגרו ברולן אמצעי

רקע:

חברים שנשארו לגור ברולן אמצעי (להלן: "דירה מוחזקת"), שייכו לעצמם דירה אחרת (להלן: "דירה משויכת") במגרש מבונה בקיבוץ (או מגרש ריק/חדש – זה כבר נוהל אחר). לפי הסדר הרולנים, הדירה המשויכת להם, מושכרת ע"י הקיבוץ (על פי רוב). אם המשפחה רוצה לקבל לידיה את הדירה המשויכת, עליה להודיע על רצונה זה לקיבוץ, לפחות 12 חודשים לפני שתקבל את החזקה בדירה המשויכת (כי אם הדירה הושכרה ע"י הקיבוץ, שיתאפשר סיום חוזה).

הבהרה – נוהל זה מסדיר את אופן הביצוע של החלטות הקיבוץ בנושאים המדוברים ואינו בא במקומן או בסתירה להן.

כללים לגבי חבר/ה שנפטרו או עברו לבית סיעודי ומחזירים את הדירה המוחזקת (רולן) לקיבוץ:

במקרה פטירה:

- 1) היורשים יעבירו צו ירושה/צו קיום צוואה לקיבוץ.
- 2) היורשים יודיעו לקיבוץ בכתב, שברצונם לקבל את הדירה המשויכת לידיהם.
- 3) דירת הרולן (המוחזקת) תפונה ותוחזר לקיבוץ בתוך 3 חודשים מפטירת החבר. הדירה תימסר כשהיא ריקה, נקיה ותקינה (למעט בלאי סביר). הקיבוץ יכין את הדירה להשכרה במהלך חודשיים מרגע שיקבל את הדירה מהיורשים (בתנאי שהיא פנויה ונקייה).
- 4) בתום חודשיים מיום מסירת הדירה המוחזקת (רולן), יקבלו היורשים את הדירה המושכרת לידיהם, ככל שהיא לא מושכרת ע"י הקיבוץ באותה העת. אם הדירה המשויכת מושכרת באותה העת, יועבר שכר הדירה משלב זה ועד תום תקופת החוזה עם הקיבוץ ליורשים.
- 5) לאחר תום תקופת החוזה של הקיבוץ (אם הדירה מושכרת), עוברת הדירה ליורשים – וזאת בהתאם וכפוף להחלטות הקיבוץ בנושא זה ובכלל.

אמנת אג הקהילה

במקרה שהחבר/ה עברו מהרולן לבית סיעודי (ואין בת/בן זוג שהם חברים ונשארו לגור ברולן):

- 1) המשפחה תעביר את הדירה המוחזקת (רולן) לקיבוץ, בתוך 3 חודשים מיום מעבר החבר/ה לבית סיעודי. הדירה תימסר כשהיא ריקה, נקיה ותקינה (למעט בלאי סביר).
- 2) החבר/ה יודיעו לקיבוץ בכתב, על רצונם לקבל את הדירה המשויכת לידיהם (בתנאי כמובן שאין בת/בן זוג שהם חברים, שנשארו לגור בדירה המוחזקת. ובתנאי שנמסרה הדירה המוחזקת (הרולן) לקיבוץ.
- 3) ככל שהדירה המשויכת מושכרת ע"י הקיבוץ - בתוך 12 חודשים מיום הודעת החבר/ה, תועבר הדירה המשויכת לידי המשפחה. אבל, חודשיים לאחר העברת הדירה המוחזקת (רולן) לקיבוץ, יועבר שכר הדירה המתקבל בגין הדירה המשויכת לבית הבריאות, כחלק מהמקורות למימון שהיית החבר/ה בבית הבריאות.
- 4) ככל שהדירה המשויכת אינה מושכרת באותה העת ע"י הקיבוץ, היא תועבר לידי החבר/ה, חודשיים לאחר שהמשפחה השיבה לקיבוץ את הדירה המוחזקת (רולן). לא יתאפשר מצב בו מחזיקה המשפחה בשתי דירות. החבר/ה ינהגו בדירה המשויכת בהתאם להסדר הרולנים ולתקנון שיוך הדירות. החבר/ה יוכלו להשכיר את הדירה המשויכת בהתאם להחלטות הקיבוץ, ושכר הדירה ישמש אותם כחלק מהמקורות לתשלום בגין שהייתם בבית הבריאות.

שחם – מ. קהילה

חוזק הגרבור – היאה געני

דבר הקורבן
איגרגי אר רכר הגרבור האזיה ע'נו
באור וזנוק קבא אר הגרבור

5 ארועים שהיו לנו בחודש האחרון?

וואו!

מה היה לנו? האסי אסי אסי, תסלחו לי אם אתעלם קצת מהאסי, כי עם כל הכבוד לאסי, התרבות היא לא סביבו אלא סביבכם, חברי ותושבי הקיבוץ

טו באב, חג האהבה הגיע לפתחנו, אומנם בשנים הקודמות לא חגגנו אותו אבל הרגשתי שאנחנו זקוקים לסיבה לחגיגה. ואכן היתה לנו!

שלחתם לי מעל 60 תמונות מחתונות וחגיגות אהבה שריגשו אותי מאוד, ואז השתתפתם ללא ידיעתכם בחידון המתחננים שלנו. וכל הכבוד לאושרית טובין שזכתה לאחר שגילתה 58 זוגות!

ולסיום קינחנו בערב מפנק מפנק מפנק של יין, אוכל טוב מבית "הגפן" וסטנדאפ קורע וחרף מבית היוצר של "נשי ותהני"

תודה רבה לכולם על הפרגון, המוכנות להצטרף למשהו לא מוכר והזרימה

תודה למעיין אביגד על הפוטושופ המהמם, לגלי אשכנזי ולירון ויטמן על הסרטון, לנמרוד וגנר על ההגברה, לאלון רבטל ושגיא שדמי על היין מיקב "השוקק", לאסתר וגליה על האוכל המצוין, למאור עדי ויובל כהן שהגישו הרכיבו ופירקו, ולעומר טייכנר האחד והיחיד שנתן לנו בית זמני לתרבות ועזר בהכל.

ליל כוכבים – איזה ערב קסום! ומלא בכל טוב, בשלב מסוים הרגשתי שהמטאורים הם רק תירוץ לכל הכיף שמסביב. אז מה היה לנו? המון! וכל זאת בזכות הרבה אנשים טובים משלנו!

המסלול הרטוב - אייל עדי ועידו גופר הוציאו אותנו למסלול לילי בפארק והעניקו חוויה מהנה לכל הילדים והמבוגרים.

סיפורי לילה - מיכל בז'רנו הקסימה אותנו באגדות וסיפורים אודות הכוכבים.

שירי כוכבים - משפחת וגנר בניצוחה של נגה שלנו, הנעימה את הלילה בעיבודים מרגשים לכל שירי הכוכבים.

פינת הטאבון - נעורי ניר דוד הכינו לנו פיתות חמות על הטאבון עם שוקולד, לאבנה שוקו, קפה ותה ופינקו פינקו פינקו

תחנות תצפית עם אלה ואלעד המדריכים מגבעתיים שהראו, הסבירו והתרימו אותנו מהידע הרב שלהם

וכאן חייבים תודה!

האשית תודה לכל מפעילי התחנות האלופים שהעניקו מזמנם וכישרונם

חזון הרבוב – היאה זגני

תודה לאחראי התחנות – עדי מידה, אמיר נפתליס, דגנית פרג, לירון ויטמן וירון מלכין

למסיעים שלנו ובראשם מירי גב ואוהד רחנפלד שנתנו לנו קלאבקים לשימוש הלילי. אוריאל גולן, אמיר גלמן, אלדד סברנסקי וחיים שטרן

תודה לנמרוד משגב, אשר לקח על עצמו את התפקיד הסבוך כאחראי ציוד תרבות ועזר לי בכל האירועים האחרונים.

ותודה לכם שנרשמתם השתתפתם והסתכלתם קצת למעלה,

לפעמים נעים להיזכר שאנחנו בסך הכל עוד כוכב קטנטן בין מיליוני כוכבים..

שיח מעגלים – תודה לנשים הנפלאות שהרימו את הפרויקט : שרה גונן, צילי פרי, שירי פירדמן, אורית שלם, אסתי שורר, חווה קלס.

למנחות – מליסה גופר, שירה ורדי, לביא מאירי, יעל גת, גלי עסיס, הגר סלומון, לאה שורר, שירי פירדמן וברכה רפמן.

במעגלים השתתפו מעל 250 איש, הקשבנו והשמענו את קולנו. כל הדברים נרשמו והועברו להנהלה. שימו לב, נשלח סיכום בוואטסאפ מי שלא קבלה אותו מחמנת לפנות לפלאפון הקהילתי של ניר דוד וישלח אליה אישית.

אתמול, עשינו **רחצה לילית בברכה**, ראינו את גמר ליגת האלופות ואכלנו כיד המלך מחברותא

תודה רבה לעומר שמקבל אותנו בזרועות פתוחות ודואג לכל מחסורנו תחת התו הסגול ולרונו המקצוען שנענה לכל בקשה ומפנק אותנו.

תודה לארנון אנוך ובירה עמליה, למאיר פונרו שעזר בחיבורים, לשי מלכין שתלה והרכיב.

רישמו ביומנים! ביום האחרון של ראש השנה, ה-20.9 כולנו מחמנים לסחנה לשחייה לילית

5 ארועים שיושבים על שולחנך להמשך?

חגי תשרי עוד רגע כאן והצוותים ישמחו לחיזוקים, מחמנים ליצור איתי קשר ולהצטרף לאחד מצוותי החגים.

גאונות אג'יבה

מיצגי השנים
השכנים
החמודים

אחרי שאתם גומרים להתרחץ ולהנות באסי, תסעו למשמר העמק ותכנסו לחדר אוכל, מגישים שם אוכל מדהים אחרי זה תעברו ביגור ותתנו את הכביסה היא תצא נקיה מריחה טוב ומקופלת ואז בדרך חזרה הביתה תעצרו בפאב של גבת, יש שם קפה נהדר ואפשר גם לקבל אלכוהול. אההה שכחתי, הכל בחינם, תהנו....תמיד היו כאלה שעבדו קשה וכאלה שבכו.

← דברים שקיבוצניקים יודעים

Nadav Drori ▸ דברים שקיבוצניקים יודעים ... 18 hrs · 🌐

מסתמן, השם הנפוץ ביותר לבנים בתנועה הקיבוצית לשנת 2020 - אסי

מיצגי בן ריוון המגוקים וזה
הגיע עם עוזה וחברג
ברכוג וצוריקים

אוסף השנים

מיומנה של אמא – אפרת רבטל:
החופש הגדול בנר דוד 2020:

אתמול נערכה מסיבת סיום לילדי החינוך החברתי שלנו. במסיבה נכחו כ- 100 ילדים, בני הנוער שלנו ועזרו לאורך כל הקיץ וצוותי המדריכים. עקב מגבלות הקורונה ההורים לא נכחו בארוע. היה ארוע מרגש, שמח וצבעוני. הילדים שלנו היו מאושרים כל כך!! בית שקד ומועדון השקדיה היו עבור ילדנו: "אי של שפיות" בקיץ הזה. שם הם חוו חוויות ילדות נורמליות וטבעיות, בניגוד גמור למה שמתחולל סביב הגדרות שלנו בחודש האחרון. זה הזמן להודות לצוות המדריכים המשובח שלנו שעבד ימים ולילות, לנערים והנערות המופלאים ולכל מי שעזר, תמך וליווה. בזכותכם ילדנו- היקרים לנו מכל, קמו בכל בוקר בשמחה ונרדמו בערב עם זכרונות וחוויות של ילדות קסומה ושפוייה. אסיים במשפט משיר שצרפנו לברכת התודה למדריכים: "אני רואה שבחיים הגלגלים מסובבים את כולם המלחמות, ההיפוכים בסוף יוצאים מחוזקים לעולם" שבת שלום, שבוע חופש נעים ורגוע לכולנו

שיר מאת מוטי שחר:
זה הבית, זה הלב
חבל שלמישהו זה כואב.
במי ביצה, בימי קור וחום
הקימו חלוצים את זה המקום.
בשנאת חנם וללא מחשבה
מחרחרים עכשיו קולות מלחמה.
בואו תקשיבו, האזינו לאמת,
בואו תקשיבו בלי להתעמת.
ימי קיץ קשים,
זה הבית זה הלב,
המקום ימשיך להתפתח, ימשיך לבלבל.

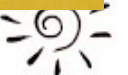

2020

מכתב מהאסי

אל המזינותי

גמיון, גמיון מה זה, מה קורה פה
 מבקש אני, דווקא, מקליק והוא סביב:
 מה זה? "נזיר" לשחרר אותי לשחרר מימי?
 אני כבר לא כל-כך צעיר.
 שקט לי אנשים, אני צורח לי ומביט
 מסביב לשינויים ומחשך אצול.
 שזו מכה אחר כולם וגם את אלו
 שכבר לא אויתנו. וטאק לי אפילו מהאז
 אפתאוק נזירי לשחרר אצול אנשע שאני.
 מכור ונזע לשחרר אולי. שזו לא
 אסור ממה הם נזירי לשחרר אולי??
 אני מוצאג-מה יהיה עם הידע שאני.
 לא מכיר ועם שאינה הזכאוק שאני. לא
 כגיל ועם ההפולו-ש בני האדם.
 מספיק ישרי של הבקום. אני מאק גמאוכתי
 מה עוד אני צריך. אז לשחרר את.
 חברינו יקרום. את השקט שלי, את הניקיון
 סביבי. את החיה שנמצאה אצול.
 גאהקו אולי. ותחשבו עלי לדורה הבאים
 כי אני כבר לא צעיר

האצבה אשבור שיזרה

רוצה להמליץ לכם על יום בילוי. אפשר זוגי, אפשר עם ילדים. מתאים כמעט לכל הגילאים. לקחנו יום חופש אני ודני באמצ"ש. הראש והלב שלי היו עמוסים מארועי האסי והיה חשוב לשבור שיגרה, לטפח את הזוגיות וקצת לשנות אוויר ואווירה. בסביבות השעה 10:00 נסענו למסעדת "עין כמונים" – בשולחנות עץ ישנים בחוץ בין העצים ישבנו ונהננו מפלטת גבינות, ממרחים, לחם הבית, פירות וירקות. פלטה קטנה וממש שווה. 100 ₪ לזוג. אפשר להוסיף יין או שתייה חמה. בין השולחנות ועליהם מסתובב טווס שמוסיף לאווירה ומסביב שפני סלע מתרוצצים אימהות וגורים. מודה שהרגשתי חו"ל לכמה רגעים...

משם המשכנו לנחל כזיב. לקחנו איתנו מחצלת, 2 כיסאות ים קטנים וסלסלת ליצי'. היה לנו קישור בוויז ששמרנו מפעם קודמת שהגענו לשם במיקרה: <https://waze.to/li/hsvc5brjwz> חנינו קרוב מאד לתחילת הנחל. הליכה של כ- 100 מטר והופ – צל קטן, מים זורמים, קצת תמונות למזכרת ולאיזה פוסט בפייסבוק והעברנו 3 שעות בכיף. חזרנו הביתה עם חיוך מרוח על הפנים – כמה פשוטים החיים כשמתנתקים...

שמחה לשתף ולהמליץ ומקווה שמייד אחרי שתקראו, תסמנו לעצמכם יום בלוח השנה לצאת ולשבור שיגרה.

מהרשת:

"עין כמונים הוא משק חקלאי קטן בהרי הגליל, המשק מחזיק בעדר גדול ומשובח של מאות עיזים, הרועה במרעה טבעי בשטחים רחבים. העדר נחלב מידי בוקר וערב. בנוסף לדייר פועלים בו מחלבה, בית בד לייצור שמן זית ומסעדה ייחודית על טהרת התוצרת העצמית. מחלבת עין כמונים, נחשבת למובילה בתחומה, מייצרת כ- 30 סוגי גבינות בידע צרפתי, הולנדי, איטלקי, אירי, יווני וכמובן פרי פיתוח מקורי. הגבינות עשויות על טהרת חלב העיזים של העדר המקומי, חלב מלא ומפוסטר ומיוצרות מחומרים טבעיים בלבד, ללא חומרים משמרים וללא צבעי מאכל." **טלפון לבירורים: 04-6989680**

מועדון הנעורים

פגחנו אג החופש עם פעילות בהתגעה- הנערך לא ידעו מה הפעילות וכשהגיעו אדשא ראו אג הכדורים הגדולים. הפעילות נקראת באבאס. הנערים והנערות הופתעו, נפנו מאוד וביקשו שניבא אותה שוב. היה מצחיק ואמנה במיוחד.

סגנון רחב - אג הסגנון הנחה נאמר בשם חן רוגם ששם הבמה שלו הוא "ססל" 95". הופתענו אשמוע שהכינוי הוא עם שם המספר שלו במכבסה בקיבוץ שהיה ילד.

בז' שבוע קבוצה אחת נעשה אסגנון קינוחים עם עינג' כל קבוצה מכינה גוצר אחת, אומגים טכניקור ועובדים עם חומרים שונים. בסוף כל ערכה מ'ים מבייגה עם עולה אישיג' ממש חביבה.

בהגאס אפניחור ובעקבות הביטאים השונים שנאצנו אקב' אשנוג בגכניג החופש. אנחנו אנצאים אג הסביבה הקרובה אינו שאנחנו כל כך אומגים ונטיילים בה. עשינו טיולי טרקטור ומדורה בשטח, טיול אלה ועוד גכניג אפנינו.

שנג בר מצווה

מסורג "פרוייקט ספסאים"
 שכבג' ז' שנג מצווה קבוצג
 נחזים 2020 יצרה ספס
 זיכרוןג אחויוג השנה
 הספס יוצג במרחב הצ'בורי
 אנהג הכאל
 כז הכבוג אהס !!!

ברכה אגרק – שי הכהן נערז אהנעזורים

נערים ונערות יקרים,

התחלנו את השנה בדיוק כאן בבריכה, כמה סימבולי...

התחלתי את השנה עם המון תהיות, מה יהיה? איך יהיה? יצא לי לעבוד איתכם במסגרות השונות, בבית שקד ובשקדיה אבל עבר הרבה זמן.

עכשיו, בסיום התקופה שלנו יחד, אני מרגיש שהצלחתי להכיר אתכם טוב יותר. הכרנו עוד קצת בכל פעילות ופעילות, בשיחות על הדרך וגם בחופש הגדול.

מדהים וכיף לראות כל אחד ואחת מכם גדל ומתפתח במהלך השנה, זה קורה גם אם אתם לא מרגישים את זה. במהלך השנה חווינו יחד את משבר הקורונה, התבטלו הרבה תוכניות כמו מפקד אש ועוד... ואתם לא התייאשתם, הרמתם את הראש, קיבלתם החלטה ונרתמתם למשימה. עזרתם לקהילה שלמה, התנדבתם במה שצריך ותרמתם את חלקיכם בבגרות ואחריות למקום בו אתם חיים, דבר שלא מובן מאליו ואני כל כך גאה בכם על כך. הוכחתם שוב כמה נוער משמעותי ואיכותי אתם. במשבר האסי אתם עוזרים ותורמים, שואלים ומתעניינים ורואים שבאמת אכפת לכם כי זה הבית שלנו. לצד האתגרים ידענו חוויות והצלחות בשנה הזאת כמו: מרוץ הליפיד וחדר הבריחה שהיו לכם ולכלל הקהילה הצלחה מסחררת. ניתן לומר שכל דבר שעשיתם ולקחתם על עצמכם בריצנות, הצלחתם. אין לי ספק כשאתם רוצים משהו ובאמת מתכוונים אליו אתם תצליחו בכל תחום שתבחרו.

אומר זאת שוב, אני גאה בכל אחד ואחת מכם! אני שמח שבחרתי לעבוד איתכם, אתם נערים ונערות מעולים, איכותיים ומשמעותיים, תמשיכו לתרום ולעזור, להנות מהחיים ולמלא את כולנו בגאווה.

"בעולם טוב יותר, כל משפחה תלמד מן הילדים. אתם ממהרים כל כך ללמד אותם, איש אינו לומד מהם ויש להם הרבה ללמד אתכם" (אושו) י"ב יקרים

מאחל לכם המון הצלחה בכל מקום אשר תפנו, שנת שירות, צבא ובהמשך החיים, גאה בכם על הנחישות וההתמדה של אחד מכם להתקבל למקומות השונים. מאחל לכם שכל אחד מכם יצליח בדרכו שלו.

תודה לעינת שהייתה איתי לאורך כל הדרך בשנה הזאת. על השותפות והחברות.

היה לי כיף גדול לעבוד איתך. בהצלחה בהמשך הובלת מועדון הנעורים.

זכרו! לעולם על תוותרו על הרצונות שלכם, בסוף תגיע ההצלחה!

נתראה בשבילים או באירועים כאלה ואחרים אוהב מלא שי המדריך.

עמוד הפירגון

אני רוצה לפרגן לנשים שעושות מאחורי הקלעים. שבתוך הבלאגן וההמולה מנסות להכניס קצת רוח עגולה ומכילה, ובדרכים יצירתיות ושקטות להוריד את מפלס המתח והאלימות, ולהחזיר את השקט וההרמוניה למקום שלנו, לעמק שלנו.

רוצה לפרגן לעומדות בראש קבוצת החסידות - אלה פרג, אוסי הרצוג ושירה ורדי. תודה שאתן מכילות ומאכילות והכל ברוח טובה ונעימה.

הי, פרגון לכל האנשים המדהימים שמתגייסים בהתנדבות מלאה לעזרת הקהילה במשבר הזה, כל אחד בתחומו - בהגנה ושמירה, בישיבה על הרשתות החברתיות, ניסוח תגובות ושמירת חומרים, בחשיבה על הילדים והנוער, בחשיבה על המבוגרים והוותיקים, על המשפחות של המתנדבים, על בעלי התפקידים ועוד היד נטויה. למי שמחזיק את התקווה שהדרך הנכונה היא להידבר ולהכיר זה בכאבו של זה וכבר החלו מתגבשות יוזמות של קירוב לבבות ויצירת שיח מחבר. לאלה שעם כל המתח והלחצים הפנימיים עדיין מוצאים מקום לחשוב על כאב של אחרים שקורה במדינה במקביל (הפגנות בבלפור, מחאה למול האונס באילת, מאבק נגד סגירת תוכניות לימודיות לתלמידים על סף נשירה ועוד) ולמי שממשיכה בשגרה המבורכת של ארגון והשתתפות בחסידה ליולדת או בהתנדבות עם הקשישים בבית בריאות. לכולן וכולם מגיעות כל המחמאות

רוצים לומר תודה והערכה גדולה ליפה יכין. לצערנו, לאחרונה יצא לנו להיפגש די הרבה, ולא בנסיבות משמחות...יפה ליוותה אותנו במקצועיות וברגישות גדולה. תודה שהיית שם עבורנו, לירון ובעוז ויטמן

בתוך ים העשייה קם לו צוות חוסן קהילתי. חבורת נשים קסומות וגבר אחד (!) שעושים לילות כימים כדי לשפר את שלומות הקהילה, להעצים את משאביה ולתת מענה לכל צורך אפשרי. אמרנו צורך? יש כל כך הרבה... ועשיה מדהימה! מערכת החינוך הענפה על שלל אתגריה ולקוחותיה הביאה להקמת צוות נוסף, חוסן החינוך. הנעורים גוייסו למגוון פעילויות לחיזוק המורל, העובדות השכירות קיבלו הערכה על הסבלנות בהתמודדות עם המציאות שנכפתה גם עליהן ועוד... בודקות צרכים, חושבות יחד, ומתכננות לפרטים ומבצעות מבצע אחר מבצע באופן מושלם ומעורר הערכה. צוות נהדר - רוצים להודות לכם ולפרגן המון על כמויות של טוב שיוצאות מכ.ם - שאפו ענק!! לנו, נשאר רק לטובת כלל הקהילה, להספיק לרוץ אחרי הטוב שאתן עושות כדי ליידע את כלל הקהילה...

צוות חוסן קהילתי הנהדר בהובלת טל דגני, והפעם בהובלת צילי פרי, נטעלי גונן ואורית אנוך, גייס צוות לארגון והנחיית מעגלי שיח. במאמץ מרוכז בהובלת צילי פרי, שרה גונן, אורית שלם ואנוכי, תוך שבועיים הצלחנו לקיים ברחבי הקיבוץ 14 מעגלי שיח משמעותיים, בהם פתיחות וכבוד הובילו שיח מורכב. את המעגלים הנחו במחוייבות גדולה- לאה שורר, יעל גת, מליסה גופר, שירה ורדי, הגר סולומון, לביא מאירי, אורית שלם, ברכה רפמן, חווה קלס, גלי עסיס, רינה גלר ואנוכי. סיכום המעגלים הועבר בוואטסאפ הקיבוצי. אנו מבקשים לא להעביר סיכומים אלו, מדובר במידע פנימי בלבד. הסיכום המפורט הועבר להנהלה ונבחן את אופן ההתייחסות המיטבי. ניתן לראות שחלק מהיוזמות כבר יוצאות לפועל בשטח... תודה לכל העוסקים והמקדמים פרויקט חשוב זה (ואם שכחתי מישהו - מתנצלת מראש)!!

תודה לאשר אינדיך!
על ההשקעה ועל המסירות האין סופית
בשנה מאתגרת שאין כמוה.

עזבה!

אגאי אסולאי - ברכוג אקבאג
 דרגר סגן בגעקיד מ"פ
 בעצוג קרקא

עמוז הפ' ירעו

אנעס ואיז גאר
 אסביס שאמה וניצה גאר
 זאפא המשפחה
 מצ-טוב
 אהואג הבן

אעמיג וטא קקיו
 אסביס זני ושואמיג קקיו
 זאפא המשפחה
 מצ-טוב
 אהואג הבג

אאר ואוריג איבני
 אסביס אשר ושמה איבני
 זאפא המשפחה
 מצ-טוב
 אהואג הבג
 אחוג אשי טא ויגרא

עמוד הפ'ירטון

שבת יקר

א והינאלת הפעצה אגרה
 אינצרי סהייק רועל אתחוש
 זין
 ארובות ה הפשקה יהרה
 שרה, המין ואל סהי הפניח
 חת והפח פויזיות רהניאות.
 ה פרות נקודת האר
 כפמסיה קצת חשוק.
 תלים שבת שקטה ומנוחה.
 קפלת ניר - צו
 30.07.2020

שלמה יקר

הפצמות ארובות אק
 ה הפלות רכזות, רמתשדה,
 הפצמות רכזין סופית ארובות
 התוק שלל האירחים ארובות
 זמס אין לתפוצים.
 חוסנה של קפלה גלוי הפחוס לשיה
 והמחלים אורג.
 לאתלים לנוד קחת את פמשיך הנכחי
 כרפצמות ארובות ארובות פלני קפלה
 לנוד למצוא את המחדר והמלח
 ואל ארובות לפרק וצא
 מחזקת איתנים ואל.
 שבת שקטה ומנוחה
 קפלת ניר צו
 30.07.2020

ליל יקר

התהורה והמנופאת סגרת
 למרה שנים ורשו בית שאת
 אתה בואע ארובות ארובות שלני
 ואל יאני.
 ה את ואל קוד ש כד הפה
 אנו מוצים אק למל פלה.
 לאתלים שבת שקטה ומנוחה.
 קפלת ניר - צו
 0.07.2020

צבר העורכג
 בשיא של עוז יום
 שיש יסג.2020
 רועש ואועש בשערים.
 הפגישו בנג העעורים
 ופיקו אג אובאי
 ההגנה על הביג
 במאפים מחיוק וקוק
 כהוקרה ושגיה אהם
 שבר וקוקה
 ושקטה...

חני יקרה

"אל תספרי לי
 שכלי אקלי
 ש מה שצריך
 כל יא כנפיה
 אם רוצים אקלי
 יש צאע
 שפוי עם שמים" (קצת חיד)
 את חני לא צדקה אכנפיה כה אקלי
 רחי עמוד לשפרי.
 את זאת שפואעת לתמיד השמים
 "למי הפגול.
 תודה אק על הפקדת הפנפיות
 רחמי למחית לשש אק אק
 תודה על הכפולת והחידר
 לאתלים שבת שקטה ומנוחה
 קפלת ניר צו

צ'י יקר

הצננות, ארובות והפחלות אין אקלי
 אתה נוכח ומשנה הסחון
 ה קפלה כלה.
 מצא כמיל בה מקום ארובות
 לשקד ארובות ארובות אמר
 הסחון והסחון.
 מרים אק למל פלה ה רועל ורועל
 לאתלים שבת שקטה ומנוחה.
 קפלת ניר - צו
 30.07.2020

עמוד יומולדת עמו

אלי מסקין בת 10

1. אני מאחלת לעצמי אושר וכיף
2. אני מאחלת לקיבוץ שימשיך להתפתח ולגדול.
3. התיכנון שלי לעשור הבא הוא לעשות דברים משמעותיים לחיים.
4. אני חוגגת את יום ההולדת עם חברים ומשפחה.
5. ההורים שלי עשו לי מסיבת הפתעה וזה היה ממש כיף.

נטע רבטל בן 10

1. אני מאחל לעצמי שיהיה לי כייף ואהיה שחקן כדורסל מקצועי כשאגדל.
2. אני מאחל לקיבוץ שיעבור את ההפגנות בשלום ושימשיך להיות מקום שכיף לגדול בו.
3. אני מאחל לעצמי לעשור הבא שיגלו שנולדתי עם כשרון טבעי לכדורסל.
4. חגגתי עם המשפחה מהצד של אמא. כולם באו אלינו והלכנו להתרחץ באסי.
5. לפני שבוע נסענו לחופש אצל סבתא בנורדיה ובילינו בחוף הים במכמורת.

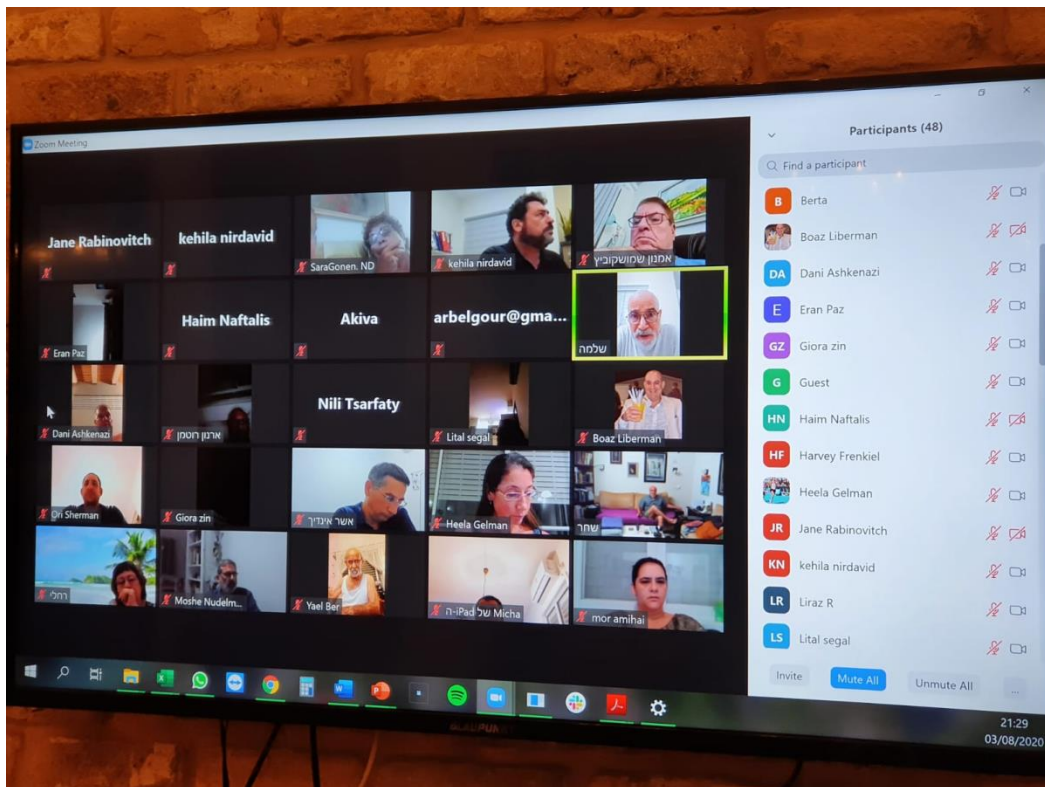

1. אני מאחלת לעצמי בריאות, זמן איכות עם המשפחה והרבה נחת.
2. מקווה שהקיבוץ ידע ימים טובים ורגועים במהרה, שאיכות החיים לא תפגע ושנדע לשמור על קהילה מגובשת ותומכת.
3. בעשור הבא אני מקווה לבנות את ביתנו בקיבוץ, להנות מהחיים ולהתפתח מבחינה אישית ומקצועית.
4. חגגתי בארוחת יום הולדת (מפנקת) עם משפחה וחברים.

משטרו - מפגשי' זום בינעם האסי' 308

משאלנו – אנפשי זום בנשא האסי 3.8

שאלות לשיחת זום ב-3.8.2020 חברים ותושבים

1. איך נערכים ל...?
2. אני חושב שהגיע הזמן שאנחנו נתחיל להיות ...
3. למה אנחנו עדיין...?
4. מדוע לא...?
5. האם יש מקום להיעזר ב...?
6. עד מתי?
7. מהי עמדת ...?
8. היכן וכיצד באים...?
9. איזו פעילות מתוכננת ?
10. האם יש לנו אפשרות...?
11. האם עובדים כל הזמן עם...?
12. האם יש מישהו ...?
13. עד לאן מגיעה הדרך הסטטוטורית?
14. האם יש משקל ציבורי/תודעתי...?
15. מה הפתרון?
16. מדוע השער...?

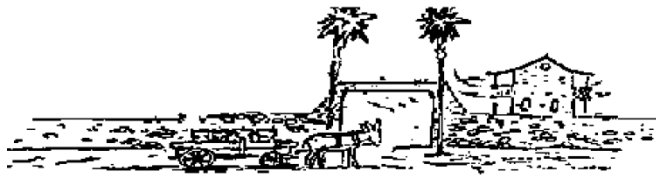
דבר הסוככה?
 השאלה האלואר והגשובוג היו בנשא הזום.
 אז גחפשו אוגן כאנס...

שאלות רבות נשאלו בשיחות הזום. לא נוכל לפרסם פה את השאלות במלואן, אבל מוזמנים למלא את החסר ולהזכר בתשובות. סתם כדי לעורר קצת את הזיכרון, את העניין ולראות כמה אנחנו מעורבים, שותפים, מתעניינים ומאוחדים – כוחנו באחדותנו!!!

קיבוץ בית-זרע הולך אתנו יד ביד ומקווה לימים טובים יותר. ובינתיים שולחים לנו עוגות ומכתבים להמתקת והרחבת הלב.

קבוץ עין שמר

ד.ג. חפר 38816

עין שמר 16.8.20

לכבוד:
מזכירות ניר דוד (תל עמל)

הנדון: מכתב תמיכה וחיזוק

שלום חברים,
 אנו עוקבים מרחוק אחרי המתקפה משולחת הרסן שאתם חווים בימים אלה בנושא האסי, ורוצים להביע את תמיכתנו ואהדתנו.
 מול ים השנאה, האלימות וחוסר ההבנה, אנחנו מזדהים אתכם, מבינים אתכם ותומכים בכם. אנחנו יודעים כמה דם, יזע ודמעות נדרשו מכם, החל מן היום הראשון של חומה ומגדל, עד שהפכתם את הביצה לגן פורח.
 אנחנו מבינים שבקיבוץ, מרחב ציבורי, הוא בעצם סוג של בית פרטי, ונחרדים מן האופן בו ביתכם מחולל מדי יום.
 אנחנו מאמינים ששכנות טובה לא יכולה להתבסס על גזל וכיפוף ידיים, ומזדהים עם הניסיון שלכם למצוא פשרה ולא להיגרר לרפש ולאלימות המוטחים בכם.
 ברור לנו שמדובר במאבק קשה שיש לו פנים משפטיות, כלכליות, פוליטיות והסברתיות, ויודעים שיש כוחות חזקים שמנסים ללבות את האש. מקווים שמוסדות התנועה עומדים לצדכם ועושים את כל הנדרש לסייע בימים קשים אלה.
 חזקו ואמצו חברים יקרים. אנחנו תומכים בכם ומאמינים בצדקתכם!

קיבוץ רמת השופט 8
UTZ RAMAT HASHOFET 19238

לכבוד

שלמה גלור – יו"ר הקיבוץ
מזכירות ניר דוד (תל עמל)

הנדון: מכתב תמיכה

שלום חברים,
 אנו מודעים למתקפה של תושבי בית שאן עליכם, כמי שחושבים שהנחל שייך להם. אין מקום להסברים ואמפתיה, מישוהו ממריד שם את התושבים נגד הקיבוץ ובכלל, בשל כל מה שעובר עלינו במדינה.
 אנחנו מזדהים אתכם, מבינים אתכם ותומכים בכם. הקיבוץ, וכל מה שבתוכו הוא שלכם ואין מקום לפשרות.
 אנחנו מבינים שמרחב ציבורי הוא בעצם סוג של בית פרטי, ונחרדים מהמראות המובאים בתקשורת, שאוהבת לעשות מזה עניין, ובעצם מרחיבה את הפער בנינו לבנים.
 שכחו כמה מהם שאתם הייתם להם כבית, פרנסה ומקום לבוא לעבוד.
 אנחנו מאמינים ששכנות טובה לא יכולה להתבסס על מריבות ושימוש בקיפוח על מנת לקבל משהו שלא שייך להם.
 המאבק קשה, ויודעים שיש כוחות חזקים שמנסים ללבות את האש. מקווים שמוסדות התנועה עומדים לצידכם ועושים את כל הנדרש לסייע בימים קשים אלה.
 חזקו ואמצו חברים ותושבים יקרים.
 אנחנו תומכים בכם ומאמינים בצדקתכם!

בשם קיבוץ רמת השופט
אריאלה חן - מנהלת הקהילה

דבר העורכר?
 אנתנו מקבאים מזי יוס
 מכרזי ג'ויכה
 וגאונר ע' ג'ויכה
 מקיבוץ רבים בארץ
 ומקבוצות חברים.
 חקק פ'יסמני
 בוואטסאפ הקהילתי,
 חקק בקהילתי ועוד
 קצר פ'י. מעל ג'וי
 הע'ון אנתנו מוזים
 אכ'ס ע' ג'ויכה
 והבער הא'ון בצ'ק
 ע'ני. גע'ז'יו אג ז'ה
 הא'הי

חבצעים והטובה

חבצעים בכלבו שלנו

קפסולות קפה של ארט קופי:
 $7.5 = 1$ ₪. $13 = 2$ ₪.
 זיתים/מלפפונים מלח הארץ:
 $6 = 1$ ₪. $10 = 2$ ₪.
 מרכז כביסה מקסימה = 19.90 ₪.
 מרכז כביסה לנור = 21.9 ₪.
 דאודורנט לידי ספיד סטיק = 19.90 ₪.
 פסטה שופרסל:
 $4 = 1$ ₪. $10 = 3$ ₪.
 לק ציפורניים: $9.90 = 1$ ₪. $15 = 2$ ₪.
 ופל גרדנה/טורטינה $4 = 1$ ₪. $15 = 5$ ₪.
 נודלס סוגת = 3.90 ₪.
 סכין משונן: $5.50 = 1$ ₪. $8.00 = 2$ ₪.
 קטניות סוגים שונים מנה אישית:
 $3.00 = 1$ ₪. - $10.00 = 5$ ₪.
 יין תבור - קונים 3 בקבוקים ב-100 ש"ח
 ומקבלים 1 חב' גבינה קשקבל של טרה.

יחידת הטובה

משלוחים של ירקות ופירות טריים
 אורגנים וגם לא אורגנים - כל שבוע:
 תושבי ניר דוד היקרים!
 שמענו שעוברים עליכם זמנים קשים.
 מקווים מאד שייגמרו בקרוב. בינתיים
 הכנו לכם קופון מיוחד של 10% הנחה על
 כל האתר! הזינו את קוד הקופון
 (NIRDAVID באותיות גדולות) באתר
 שלנו.

מאיתנו האדמה הטובה.

04-8590528

<http://www.haadama-hatova.co.il>

גיוונות מצברוג 2020

משפחתי מפרקת את
השומרים והמאבטחים

אנשי נר דוד היקרים כשאתם
נחשפת אחריות הקשור שארם
עוזבים אתי כוונה לחבק ארבע
ואחזק כואבם ואין אי מילוג נחמה אומי
אלא שגשגיו ארמא אר צדקת הדת
באופן לא מרגיש ובאיפוק ושגשגיו
אליי אטובגם קמא אומי כחוני וכח
רבים שעוזבים נבחים מול המציאות
שארם נאצים אהגוונות
איגהם עזוב אי מאוד שמפגם
אחזיק ובטוחה בכוחם ובאכידות
החברתי שגשגיו גרם שמינה על
הערכים שארם חגיג כוכבא עין
חרוז מ

איאוד ששומי עזינו ועל
השומרים מקבל פינק
מצוג חוסן ומול

מעבדי שיה

"גאונות מצברוג"

לחברינו היקרים בקהילת ניר דוד,

בשבועות האחרונים אתם עדים להשמצות, גידופים ואלימות פיזית ומילולית כלפיכם בנוגע להאסי, העניין החריף אתמול בלילה והיום.

במכתב תמיכה זה, אין לנו שום עניין להביע דעה על המחלוקת, בשביל זה אנחנו במדינת חוק שתכריע. אנו תומכים לגמרי בהצעת הפשרה שהציגו השבוע ג'קי לוי וירם קרין- כל מחלוקת שנגמרת בפשרה ובהסכמה עדיפה. חשוב היה לנו להביע תמיכה והודות עם כאבכם. לגנות ולהוקיע כל סוג של אלימות המופעלת כלפיכם. אתם-קהילת ניר דוד ידועים כקהילה חלוצית ערכית ובעלת השגים רבים, את תרומתכם לפיתוחה של הארץ הטובה הזאת, לפיתוח וקידום הפרפריה ועמק המעינות אף אחד לא יוכל לקחת לכם.

מבקשים לחזק אתכם בשעה קשה זו, משוכנעים שהחוסן הקהילתי שלכם יחזק ויסייע לכם לצלוח גם משבר זה שלא ראינו כמותו.

למכתב זה צרפנו גם שתיל של עץ ונתנו אותו לשלמה, מי יתן והעץ הזה-עץ שיהיה ירוק כל השנה-יסמל עבורכם ועבור כולנו את התקווה להמשך צמיחה חיובית וירוקה, כפי שאתם עושים עשרות שנים.

שולחים לכם חיבוק של חיזוק, החברים מההר-תושבים ממעלה גלבוע

גנה ועמוס גיל, נעמה ומשה כץ, שרי ושוקי קרביץ, מיכל וטל אליהו, דקלה דרוור, אילת צביאל, יעל ועמרי כרמי, נעמי ויונתן בשיא, פרחית ויצחק ריבלין, ריבה ושלמה פריד-רוף, שרית ואילן לדל, דרורית ומשה גוטמן, נעמי וצדוק לפשיץ, אווה והודי וייס, חזי לפשיץ, מיכל ושלמה אפרים, נעה וגדי בן יצחק, טלי ואלעד חמיאל, ליאת ושאלו בשיא, שירי ונחשון

שי למתנדבי השערים

שי לעובדים השכירים של הקיבוץ

בני הקיבוץ שעזבו לא שוכחים אותנו

“אילים גואכוג”

בשם כל גבעת חיים איחוד
אנחנו איתכם! ❤️

מעוניינים להגיע ולתמוך במאבק.
חבורה של אנשים שפויים עם היגיון
בריא. מתי ואיפה? כל הכבוד לכם
יישר כוח

ליבי איתכם במאבק. אף אחד לא
מונע מהשכנים שלכם לתפוס שטח
של נחל לנקות אותו ולהקים מקום
להנות ממנו

שוב
רק תזכרו
זה חולף מהר כמו שזה מגיע.
זה נמצא על גל משולב עם קורונה
ושעמום של אנשים.

החברה שלנו במצב מופרע, אבל לא
נכנס גם לצד הפוליטי.

בהקשר של הקיבוץ זה באמת יחלוף
מהר.

כתבתי את ההודעה אחרי דיון היום
עם כמה אנשים בנושא, רובם בצד
שלכם. מי שנשמעים זה מי שצועק.
תמיד הדשא של השכן ירוק יותר.

אל תשברו! ❤️

חיזקו ואימצו!
האסי שלכם בזכות ולא בחסד (: ... זה
הבית שלכם! ומאחלת לכם חוסן
וימים שקטים.

קיבוץ מרחביה מחזק אתכם, מקווים
שיעזבו אתכם בשקט, ואולי במקום
זה ילכו לשחרר מקומות אחרים
שאנשים פרטיים השתלטו עליהם
כבר אחרי קום המדינה.
בהצלחה חברים.

אין לי שום קשר לקיבוץ או לקיבוצים
בכלל
תושב רמת השרון, מזרחי.

רק רוצה לחזק אתכם ולהגיד שאני
באמת מקווה שהטירוף שאתם
עוברים עכשיו יעבור במהרה.

שאנשים שמנסים להיכנס לכם
הביתה, יתפכחו. שהמדינה, מערכת
המשפט, תהיה בצד שלכם.

אין לי ספק שהפנינה הזאת לא הייתה
קיימת ללא הקיבוץ.

רק תעמדו איתנים מול הגל הזה. הוא
עוד רגע יחלוף והעולם יעבור לשטות
הבאה. רק לא להישבר. זה רק רעשי
רקע.

תהיו חזקים.

אוהבים אתכם אתם מגדלור של
תקווה תומכים בכם ומחזקים
החברים מאילון

ארחבי הרשג – גבי ויאצ'יסקי

נשבר לי האסי

המוחים מול שעריו של קיבוץ ניר-דוד צודקים: החוק אומר שמשאבי טבע ציבוריים צריכים להיות נגישים לכל מבקש. המוחים צודקים: בתוך הקיבוץ ישנם כמה מאות מטרים של מים שאפשר לשכך בהם, אבל בפועל - הגישה למי האסי אינה אפשרית כיוון ששערי הקיבוץ נעולים. וואלה מעצבן.

תושבי קיבוץ ניר-דוד צודקים: הקיבוץ הוקם בשיטת "חומה ומגדל" לפני 84 שנים, הרבה לפני קום המדינה, על גדות ביצה רוויית מחלות. בעמל רב הם הפכו את המקום המכוער והחולה הזה לבית ירוק על גדות נחל קסום, הולידו בו ילדים, נכדים ונינים. חיי הקהילה בקיבוץ מושתתים על הפרטיות שיש לקהילה המקומית בין כותלי הקיבוץ (וכן, מעט מהפרטיות הזאת נפגעת מבחירה, לטובת הכנסה נאה מצימרים. האיזון הפנימי הזה, בין כניסת אנשים לקיבוץ לבין ההכנסה הנאה - התקבל על ידי חברי הקיבוץ, והוא נעשה במשורה ובשיקול דעת. נוהגים כך גם קיבוצים אחרים שמבקשים להפעיל בתוכם בתי עסק כמו מסעדות, חנויות או מוסכים...).

פתיחת שערי הקיבוץ לרווחה תהפוך את ניר-דוד לפארק לאומי הלכה למעשה ותחרב את חייהם של מאות תושבי המקום. למה תחרב? כי אנחנו הישראלים לא מחונכים לשמירה על הטבע ואיננו מכבדים את הדשא שאנחנו רוצים עליו. אף אחד לא באמת יכול להבטיח שיהיה פיקוח על כמות הנכנסים לקיבוץ, על הרעש מהבוקסות ועל הנזק לשטח. שיפתחו ואז נראה. יהיה בסדר. ואם לא, שיתמודדו. וואלה מעצבן.

העצבים מכאן ומכאן עלו משבוע לשבוע ורתחו עד לכדי דו"צ אזרחי מעורר דאגה.

השלטון רואה היטב את מלחמת האזרחים בשעריו של ניר דוד. במקום להרגיע את הרוחות ולבצע מיידית את תכנית הארכת האסי עד לבית שאן והקמת פארק ציבורי אמיתי ומתאים מחוץ לכותלי קיבוץ ניר-דוד, הוא עוצם את עיניו ומאפשר לשנאה להתלקח ולשבור שיאים, שבוע אחרי שבוע, עד שיוקז דם. למה לשבור את הראש בפתרונות שיעשו טוב לכולם אם אפשר פשוט לשטות את האזרחים זה בזה? הנהגה אמיתית הייתה מתעדפת שלום בין אזרחיה לפני שלום עם מדינות אחרות, אבל כנראה שעל שלום פנימי לא מקבלים פרס נובל. לא סתם הממשלה לא מקיימת את הבטחתה להקים קבינט פיוס: השנאה והפילוג בין אזרחי המדינה הם לחם חוקם של הפוליטיקאים (איזו זכות קיום, למשל, תהיה לאריה דרעי ביום שיתפוגג השד העדתי?) וגם של עיתונאים (איזה כיף לאבישי בן-חיים שיש כזאת דוגמא צבעונית לישראל הראשונה מול ישראל השנייה?); הסיפור של ניר-דוד ומבקשי נחל האסי הוא אחלה סיפור שבעולם, קרנבל של שנאה, חגיגה של אמוציות. במקום להשכין שלום, בואו נעשה את הדבר שאנחנו הכי אוהבים לעשות: בואו נפתח מצלמות!

ההתגייסות התקשורתית חסרת התקדים לסיקור המאבק על האסי נראית כבר פסיכית לגמרי: אין אף תכנית בטלוויזיה שלא סיקרה את המחאה הזו בהרחבה חסרת פרופורציות. אני לא זוכר סיקור תקשורתי כזה במחאות רצופות וקריטיות כמו מחאת הנכים, מחאת האחיות, הרופאים, העובדים הסוציאליים, ניצולי השואה או חולי הסרטן המטופלים בקנאביס רפואי. נראה שיש במאבק לשחרור האסי סיפור טלוויזיוני נהדר, וכשעושים טלוויזיה צריך לעשות טלוויזיה, כשמספרים סיפור עדיף שיהיו טובים מול רעים; כדאי לספר סיפור של אשכנזים-שמאלנים-פריוולגים-אמידים מול מזרחיים-ימניים-מקופחים-קשיי יום. כשמוסקו עושה כתבה ל"אולפן-שישי" עדיף לו לראיין את הקיבוצניק האשכנזי הותיק, שטוען שהכל מתחיל ונגמר ברגשי הנחיתות של המרוקאים מבית-שאן; הוא לא יישב עם תושבי בית-שאן לשעבר שעברו לגור בניר-דוד, וקיבוצניקים ממוצא מזרחי לא ישרדו את מכונת העריכה של המערכת. כש"המפצח" עושה כתבה לחדשות ברור שהכי לוהט זה לפמפם את מזכיר הקיבוץ אומר באנגלית מתנשאת "פרייבט-פרופרטי" על השטח הנחשק; אף אחד לא יספר לכם כמה האוכלוסיה של ניר-דוד מגוונת, זה יקלקל את הסיפור; אף אחד לא ימקד את המצלמה שלו בתל אביביים האשכנזים שמגיעים גם הם לדרוש את פתיחתם של שערי ניר-דוד, זה יסבך את העלילה...

ארחבי הרשג – גבי ויאצ'יסקי

עקומה בעיניי גם התגייסותם של מובילי הדעה ברשת, שבמקום להשתמש בכוחם בכדי להרגיע את הרוחות ולמנוע את מלחמת האזרחים, הם מוסיפים בהנאה שמן למדורה בצורת פוסטים וחיידודי לשון חד-צדדיים כנגד הקיבוץ; אני לא זוכר שמתישו אחד מהם דרש עבור הציבור הנגשת משאבי טבע אחרים כמו החרמון או חופי הים והכנרת. מעניין מה יגידו אותם גיבורי רשת, אם מחר תושבי ג'סר א-זרקא יטפסו על הגבעה המלאכותית שמפרידה בינם לבין קיסריה ויבקשו יום-יום לממש באלפיהם את זכותם לרוחץ בחופיה של העיר העשירה והעוצמתית בישראל. נורא קל לרכב על גלי השנאה לתושבי קיבוץ ניר-דוד, במקום לדרוש מהמדינה לפתור את הבעיה באמצעות פתרון אמיתי: חייבים להבין שפתיחת שערי הקיבוץ לא באמת תספק פתרון, גם לא למבקשי האסי – השטח שם קטן מלהכיל כמויות של מבקרים ועם כל הכבוד לנחישותם של המפגינים, אני משוכנע שרובם לא מעוניינים להפוך לסיוט ליושבי הקיבוץ, שביתם כל כך קרוב למקור המים; אי אפשר באמת להנות מהנחל שעה שכל-כך הרבה אנשים סביבך מתבאסים עד עמקי נשמתם מהפרת פרטיותם ושלוותם, אף אחד לא באמת יכול לבלות ערב עם חברים כשזקנה בת 83 מתחננת לשקט מביתה הכל-כך סמוך. זה לא באמת יעבוד, לא לאורך זמן. זה ייגמר רע מאד.

איש רשת אחד (שאני מאד מעריך) כתב שמה שאנשי ניר-דוד עושים זה בדיוק כמו שמחר בבוקר הוא יחליט לבנות בית על גדות הסחנה ולהשתלט עליו... מוזר שאיש חריף כזה משווה בין התיישבות חלוצית מלפני קום המדינה למעשה חזירי-יחידני-עתידי שיעשה בזדון.

ולא רק ברשת: תום אהרון, בתוכניתו "פעם בשבוע" (כאן 11), השווה את סירובם של תושבי ניר-דוד לפתוח את שעריהם בפני תושבי בית-שאן, לסירובם של הלבנים בארה"ב לקלוט לשכונותיהם אזרחים שחורים, בנימוק שהמהלך הזה יוריד את ערך השכונות; מההשוואה הזאת, תום, אני מבין שלדעתך לתושבי ניר-דוד לא תהיה בעיה לאפשר לאלפי אשכנזים לחרב את שלוותם. מופרך. וגזעני. ולא לרמתך. ולא עצרת שם: בהמשך האייטם טענת, שבשנת 2020 המשך התעקשותם של אנשי ניר-דוד לא לפתוח את שערי הקיבוץ לציבור הרחב, משולה להתעקשותם של גברים ב-2020 להמשיך להטריד מינית נשים כפי שהיה מקובל בעבר הרחוק. תום היקר, השוואה כזאת היא בדיוק מה שכבר לא סבבה לעשות ב-2020.

מן הראוי שגיבורי הרשת ומנחי תכניות הטלוויזיה, במקום להגביר את השנאה כלפי אנשי ניר-דוד, יתגייסו כולם להפעלת לחץ על המדינה להוציא לפועל את תכנית הארכת האסי, ובכך יעזרו להרגיע את השטח. זה פחות רייטינג, זה פחות לייקים, אבל זה הדבר הנכון והאחראי לעשותו.

אני אזרח פשוט בדיוק כמו כל אחד מכם שקורא עכשיו את השורות האלה. אני מצטרף לכל מאבק אזרחי ראוי, מזיהום האוויר במפרץ חיפה, דרך תחבורה ציבורית בשבת, זכויות להט"בים, לגליזציה של קנאביס, ועד לזעקה אזרחית כנגד אלימות משטרתית וניתוק שלטוני. גם אני רוצה שכל משאבי הטבע יהיו חופשיים מבעלות פרטית, אבל כניסה המונית של הציבור לשטחו של קיבוץ ניר-דוד אינה עשיית צדק, זה פשוט יהיה חורבן הקיבוץ; האם אנחנו באמת רוצים לחרב את חייהם של מאות אחיינו בשם הזכות שלנו לשכשך במים? אני באמת מאמין שלא. אם צדק אנחנו מבקשים - צדק ייעשה כשהמדינה תקים פארק ציבורי אמיתי מחוץ לקיבוץ ותאריך את האסי בהתאמה לשטחו של הפארק הזה, בואכה בית-שאן.

חמאס בדרום, חיזבאללה בצפון, הגבלות קורונה ומסיכות, עסקים ועצמאים מתרסקים, אבטלה בשיא, עוני מתפשט, מוסר בשפל, ממשלה מנופחת ומנותקת – אנחנו באמת צריכים עוד סיבה לריב? חלאס, נשבר לי האסי.

הודעת איכון/ אריק

קבוצת סיכוי/ אריק

נמצאתם
שייכים
לקבוצת סיכוי
בלי קשר לגילכם
למחלות הרקע
לתרופות
ולזמן שנותר לכם
יש בידיכם
100% סיכוי
לחיות בשמחה
ולעשות טוב
עכשיו

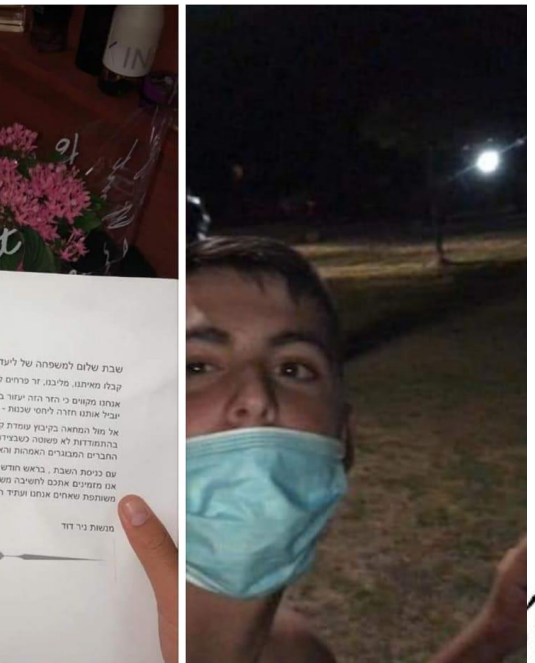
הבוקר
גיליתי לתדהמתי
שזה מכבר
נחשפתי למאשר מאומת
מדובר באדם שמח בחלקו
שעושה טוב בעולם ומפיץ שמחה
אני מתחנן בפני כל שירותי הביטחון
אנא!
פרסמו את כל המסלולים בהם פסע
וכל המסלולים בהם הוא פוסע
כדי שכולנו
נוכל ללכת
בעקבותיו

31% | 18:35

חדשות בעמק | בית שאן היום | Facebook for Android · דקות 2

הפתעה לפני שבת ניר דוד חילקו פרחים בבית שאן קמפיין מפתיע מצד נשות ניר דוד, לפני השבת הגיעו נשים מניר דוד וחילקו זרי פרחים לפעילים המרכזיים של מחאת האסי, ליעד גרמה מבית שאן שקיבל זר לביתו ביקש להדגיש כי המחאה אינה מכוונת נגד תושבי ניר דוד והוא מכבד אותם.

19:56 | 94% | 🔔 🔊 🔌 📶

🔍 מועדון כדורסל גלבו/מעיינות →

... מועדון כדורסל גלבו/מעיינות 17 דק' 3

את השבת שלום שלנו נקדיש הפעם לקיבוץ ניר דוד שעובר ימים לא פשוטים. קרוב ל-60 שחקנים ושחקניות מהישוב הנפלא הזה משחקים בגלבו/מעיינות. אזהבים אתכם ניר דוד. שבת שלום גלבו/מעיינות.

אהבתי.
לא יודעת למי זכויות היוצרים:

בעמק צפוני הרחוקות לחרטות
ונאילו לא חם שם מספיק,
המאספו אנשים מכל הקצוות
הדורשים לקחים להפיק.

תושבי העיר הסמוכה זועמים
על שנות הדרה והקיפוח,
בקיובז השקן מי האסי זורמים
אך השער להם לא פתוח.

ליצידם התגייסו מתלהמים למכביר,
כמו קוזאק שנמזל זועקים,
דורשים בסבלם מיד להכיר,
טיעוניהם מופרכים ושחוקים.

בורות וגם פי"ק ניזו מנהלים את השחח,
האמת שלהם די גמישה,
הסתה ושקררים, כל מה שמצלח,
כי מזמן כבר אבדה הבושה.

זה הזמן לחזור אל שנות השלולשים

להמליץ לאותם חלוצים,
שעלו על קרקע ביצות וטרשים,
איך לחסוך לנכדיהם תירוצים.

אל תקימו ישוב בין שני מעיינות,
גם לא אם דרושה הגנה,
הם מכשול מפני התקפות עוינות
אך דרושה כאן יותר הבנה.

יגיע היום בו לא יזכרו מה המשמעות

של רצף התיישבותי,
ישמיצו בקול רם ומלא סמכות
שזממתם עסק תיירותי.

יספרו שהגעיתם דווקא לכאן
כדי שבבוה היום,
תוכלו להשפיל את תושבי בית שאן
שאז הייתה רק חלום.

דבר נוסף וחשוב שמומלץ
שתיתנו את דעתכם גם עליו,
לפני שאתם באופן נחרץ
מקימים מדגה איכותי ונחשב.

בעוד שמונים ומשהו שנים,
צדקנות היא מילת המפתח,
יטענו שאתם גנבים נצלנים,
לא תוכלו בכלל להתחנך.

ישכחו לספר שהקוביצים מספקים
לתושבי האזור פרנסה,
ידברו על ניצול של עולים חלשים,
אפליה ברמגל גסה.

כשעליתם לקרקע היה זה אבסורד,
אך אתכם הגיע חזון,
היום התחושה שהכול כבר אבוד
ואין טעם לדרוש הגיון.

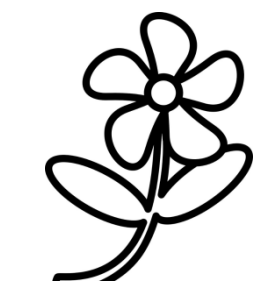
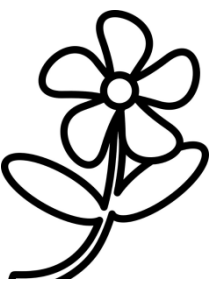
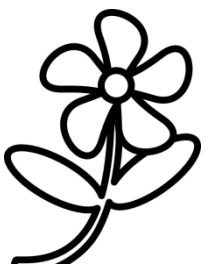
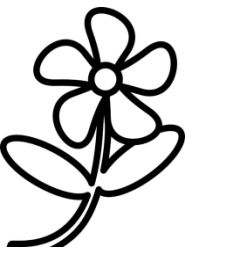
חלוצים תמימים בעבור מה הגעתם?
זמן לחשב מסלול מחדש,
אין הנהגה ומשילול, עוד לא
הפנמתם? האסי עצמו מיוואש.

אנשים זועקים חוסר צדק,
אבל לספר לא מרבים,
שגם בית שאן הייתה ביסאן פעם,
עד שברחו ממנה הערבים.

חלוצים תמימים בעבור מה הגעתם?
זמן לחשב מסלול מחדש,
אין הנהגה ומשילול, עוד לא
הפנמתם? האסי עצמו מיוואש.

חלוצים תמימים בעבור מה הגעתם?
זמן לחשב מסלול מחדש,
אין הנהגה ומשילול, עוד לא
הפנמתם? האסי עצמו מיוואש.

חלוצים תמימים בעבור מה הגעתם?
זמן לחשב מסלול מחדש,
אין הנהגה ומשילול, עוד לא
הפנמתם? האסי עצמו מיוואש.

חברים יקרים,

אני, יוסי רנרט מנחלת יצחק (מומחה) לנושא ניר דוד, מבקש להעביר רשימה זו (תשודר בשבת, ברשת ב'), למזכירות הקיבוץ.

אתכם תמיד - בברכה יוסי רנרט טל' 050-5470735

ראש גדול יוסי רנרט 23.08.2020

רגע לפני ההתכנסויות ההמוניות, בבתי הכנסת, חשבתי לעצמי, לו היה בנמצא, רב בעל שיעור קומה, שהיה קובע הוראת שעה, לעת מגפה, היו האנשים מתפללים וצמים בבתיהם. אך לא מצאתי, אבל נזכרתי, היה פעם אחד כזה, חכם, מקובל על כולם, לא חשוך, חדשן ומבין עניין. אבל הוא נפטר בשנת 1953. נזכרתי ברב בן-ציון מאיר חי עוזיאל, הסבא של העיתונאי מאיר עוזיאל. בן-ציון נולד בשנת 1880 בירושלים, לרב יוסף רפאל עוזיאל, שהיה נשיא בית הדין הרבני של הקהילה הספרדית.. בשנת 1911, היה הרב בן-ציון, לרב הקהילה הספרדית ביפו, ועסק בהרמת מעמדם של היהודים המזרחיים...בגלל פעילותו הציבורית, הוא הוגלה מהארץ בזמן מלחמת העולם הראשונה, ע"י הממשל התורכי, אך הורשה לחזור, לפני כיבוש הארץ, בידי הבריטים. בין השנים 1921 עד 1933, כיהן הרב מאיר עוזיאל, כרבה הראשי של קהילת סלוניקי, ביוון. שם הוא פעל לפיתוח התנועה הציונית, חיזק את מעמדה של השפה העברית, ועודד לימוד תורה. בשנת 1923, היה לרב הראשי של תל-אביב. משנת 1939 ועד מותו בשנת 1953, היה לרב הראשי לישראל, עם עמיתו הרב הגאון יצחק אייזיק הרצוג, אביו של נשיא המדינה השישי, חיים הרצוג. מאחר, ואין היום בנמצא, רבנים אמיצים, בדמותו של הראשון לציון, הרב בן ציון מאיר חי עוזיאל, יוסיפו המונים להתקבץ לתפילות, כאילו אין מגיפה, ודבר לא קרה. להלן, סיפור מעשה שקרה, בתקופת כהונתו של הרב עוזיאל, כרב הראשי של תל-אביב. מערכה ראשונה, הלשנה.....אל משרדי ועד הקהילה בתל אביב, הגיעה תלונה, מאת מלשין יהודי, על עבודות המבוצעות בשבת, בתוך בית הקברות, בנחלת-יצחק. מערכה שנייה, בית הדין הרבני בתל-אביב, שלח הזמנה למשפט, למסירה ביד. הנמען - קיבוץ ארץ-ישראלי א', השומר הצעיר, בית העלמין, נחלת-יצחק. האמינו לי, היה קיבוץ כזה בתוך בית הקברות, והיה להם חוזה חכירה, מאת החברה קדישא, ובחוזה תנאים, ובין התנאים, איסור אכילת חזיר, ואיסור עבודה בשבת. וכן אזהרה לקונית כמקובל, בזו הלשון: אי עמידה בתנאי מתנאי הסכם זה, תשמש עילה חוקית, לחברה קדישא, להלן המשכיר, להעיף לכול הרוחות, כהבנתה, את אנשי השומר הצעיר, להלן- השוכר. הקיבוצניקים הצעירים, לא התקשו למלא אחר הסעיף העוסק באיסור אכילת חזיר, כי לא מכרו בשר חזיר בתל אביב, מה גם, שלא היה לחלוצים האלה, כסף לקנות בשר. את הסעיף הנוגע בשמירת שבת, לא יכלו הקומוניסטים האלה למלא, הם עבדו כול השנה, סביב לשעון, ובכול עבודה, פרט ליום אחד, הוא האחד במאי. מערכה שלישית. המשפט. ההזמנה נמסרה בקיבוץ כחוק, גרמה לצחוק, וכמעט נזרקה לאחד מבורות הקבורה. אחד הבחורים התעשת, מסר את ההזמנה למזכיר, והפציר בו במזכיר, לנצל את עלות נסיעתו לתל-אביב (גרשו וחצי, באיחוד רגב), ולברר את הדבר. בהגיעו, הוא לא האמין, המזכיר, הוא וחבריו הכינו בשבת, מבלי להפריע לאיש, חי או מת, משלוח של תות שדה, מהשדה לשוק הסיטונאי. והנה, יהודי אחד הלשין, וכאן באולם, משפט של ממש, עם תובע, ומומחים, ופקיד רושם ופקיד מוחק, ובלנים ובטלנים, אולם מלא, והוא המזכיר, גלוי ראש, חמוש במכנסיים קצרים ובסנדלים. אבל, הוא לא נבהל, הוא צעיר והוא גם שומר, הוא לא לבד, הוא "שומר צעיר", הוא נולד כאן, לעולים חדשים, הוא בוגר בית הספר החקלאי מקווה ישראל, והוא היהודי החדש, הוא עובד אדמה, הוא יקים מדינה. הוא יסיים כאן, וימשיך בעיסוקיו, כך הוא חשב..מערכה רביעית, גדולתו של הרב.....דלת צדדית נפתחה, נכנס הדיין, הרב בן ציון מאיר חי עוזיאל, רבה של תל-אביב.

את השקט באולם, ניתן היה לחתוך בסכין, נדמה היה, שכולם הפסיקו לנשום, גם הקיבוצניק כיבד את המעמד, ואפילו לא חייך. מבלי לאבד זמן, פנה הדיין לקיבוצניק, ואמר כך "הרי קראת את החשדות נגדכם, בוא, קרב אלי, ומסור לי תשובתך"..... והמזכיר התקרב ולחש לרב, אם רצונך שאענה, הוצא את כול הקהל הזה, עד האחרון, ואז אענה....לא היה כדבר הזה, חשוד בפלילים, מנהל את הדיון, ונותן הוראות לשופט. הרב לא כעס, הוא לא מתחזה, הוא לא עברין מש"ס, הוא בנו של הרב יוסף רפאל עוזיאל, שהיה נשיא בית הדין הרבני, של הספרדים בירושלים, והאצילות מחייבת. אבל, כדבר אב אל בנו התועה, אמר. הלא תדע, לא ניתן לנהל דיון, ללא עדים, וללא רישום. בטון מנומס אך החלטי, ענה לו המזכיר לרב, לא אני צריך משפט, ולא אני אגלה סוד צבאי, לאספסוף בטלני, שמע בשקט אותי, ולא. אלך לי לדרכי. הרב, שכבר ראה עולם, ואף הספיק לכהן בסלוניקי, עיר הנמל ביוון, אשר שבתה בשבת, ידע בדיוק מי האנשים אשר יקימו את מדינת-היהודים, הוא גם ידע בפירוש, מי לא. על כן, השים עצמו כמאמין לתירוציו של הקיבוצניק, והחליט לזכותו, עוד בטרם הוציא מילה מפיו. להלן דבר הנאשם, בגוף ראשון "כפי שידוע לך, אנחנו בקיבוץ, סוציאליסטים המאמינים ברווחת הפרט, ומקפידים על יום מנוחה פעם בשבוע, לא מפריע לנו, שיהיה זה יום שבת. היות ובקרוב, אנו עומדים לעזוב, ולעבור למקומנו החדש, בגבול הצפוני, התחלנו לאגור ציוד סודי, ולקבור אותו באדמה, זו גם הסיבה, לדרישתי, לישיבה סגורה, בינך וביני. בשבת האמורה, גם קברנו, זה מה שהמלשין שלך ראה, ותדע, שאפילו נקבל ציוד כזה, ביום כיפור, לא נחכה למשטרה הבריטית, או למלשין יהודי, נחפור ונקבור". כפי שכבר אמרתי, הרב בגדלותו, זיכה את הקיבוץ מראש, הוא ידע מי יקים את מדינת היהודים, הוא גם ידע בדיוק, מי יהיו המשתמטים. ואם היה לו לכבוד הרב, רגע של נחת, היה זה עת הזכיר אוכל החזיר, את יום כיפור, בכול זאת, יהודי. היה זה בשנת 1936, אז עלה הקיבוץ לעמק בית-שאן, והקים ראשון לחומה ומגדל, את ניר דוד (תל-עמל), שלוש שנים מאוחר יותר, בשנת 1939, היה הרב בן ציון מאיר עוזיאל, לרב ראשי בישראל. אין עוד יהודים כאלה, ורוח רעה מרחפת, וחושך על פני תהום.

קיבוץ השומר הצעיר, בבית הקברות בנחלת-יצחק 1932-1936. ברקע, שכונת בורוכוב.

גן הירק. תותים תותים...

והארכיון – זקט עץ האסי – יהודיג אייז

1935-1938 לקט משיחות קיבוץ ועלונים על התיישבות, אסי וכיו"ב

7 בדצמבר 1935 - שיחת קיבוץ

סדר היום: דו"ח של שמואל (שריג) בענייני התיישבות

שמואל: ביקרה כאן ועדה שצריכה היתה לקבוע את מספר הנקודות המיועדות להתיישבות בעמק בית שאן. התקיימה ישיבה עם נציגי הקרן הקימת והמחלקה להתיישבות של הסוכנות עם המהנדס זיץ שהראה נתונים על האפשרויות לניצול מקורות המים. הוא הצביע על הצורך לבטל את ה"סחנה" כמקור מים להשקאה והטיל ספק אפילו בטיב מי ה"עסי" למטרה זו. זיץ טען שמי הג'מעין (מעין הקיבוצים) יספיקו להשקות רק 600 דונם שזה, רק עשירית מהשטח שצריך להימסר למתיישבים. מנסים למצוא דרכים נוספות לחיפוש מים ומקווים בעיקר לניצול מי ה"עסי".

את ההתיישבות צריך לקבוע בעובדות. שטרן (מנהל מחלקת ההתיישבות בסוכנות היהודית) מעודד את הקמת גן הירקות שלנו וגם הקמת צריפים לפני חלוקת הקרקע בכל עמק בית שאן.

נפתלי (גולומב): עלינו להעמיד בפני פזנר בביקורו הקרוב את הדרישה שבזמן הכי קרוב יעלו לאדמות בית שאן עוד כמה גופים כדי לקבוע את העובדה לעומת ערביי בית שאן.

שמואל (שריג): הכשרת הישוב אינה קובעת התיישבות. היא יכולה לדרוש שליחת פלוגה למקום לקראת החריש וזו היא גם עמדתה. הדבר הראשון החשוב הוא אישור מקום היישוב והקרן הקיימת אינה רוצה לקבוע מקום ישוב אחד קודם לאחרים.

נח (אשכנזי): בימים האחרונים ראינו את הפעולה הפשרנית של הכשרת הישוב. עלינו לחזור לשיטה של קביעת עובדות. אנו צריכים להיות הממריץ ולתקוע יתד בקרקע.

נפתלי (גולומב): יש זמנים שיש סכנה בקביעת עובדות. לצאת לסכנה, לקבל מכות ולחזור אינה הדרך. כל זמן שאין לנו אפשרות להקים גדר על שטח המחנה אל לנו לשלוח פלוגה עם צריף.

זאב (שדמי): אני מתנגד לדברי נפתלי. אנו מוכרחים לחרוש את השטח אם יהיה אפשרי כבר ביום ראשון הקרוב. אין נימוק מדוע לא להקים צריף, מחסן ושמירה. אז יתברר אם יורידו אותנו או לא.

אברהם (דוידזין): בפעולות מסוג זה יש להבדיל בין פעולות הנעשות בכוונה תחילה ובין פעולה שבהכרח. בין הצלחה שבמזל ובין הצלחה שבשכל. ברור לי שאם נעמיד משהו על השטח זה יקל מאוד על ההתיישבות זה היה. אולם, המקום הוא אדמת "סחנה". איך נגיב על התקפה של ערבים, האם בנשק קר או חם? ומה תהיינה תוצאות ההגבה הזו? משפטית זה אפשרי רק אם נעלה בפלוגה גדולה עם נשק לגלי ובעזרת המשטרה ולזה דרוש אישור לנקודת היישוב. דעתי שיש לחכות לאפשרות של עלייה מסודרת באישור המוסדות.

משה (להב): ההבדל בין עלייה לפי רצוננו ובין עלייה לפי רצון המוסדות אינו גדול. בין כה התמצאותנו היא המכרעת. אם אנו מעריכים שיש אפשרות לעלות בלי חשש רציני של התנגשות, עלינו לעשות זאת מיד, אם לא יש לחכות.

שלמה (גור): אין לתאר שהקיבוץ יוכל להמשיך עוד זמן רב במקום הזה ובתנאים אלה. הבעיה העיקרית היא הסכסוך ב"סחנה" והקמת נקודת הישוב.

י"בראשית אפריל 1936 פרצו ביפו מאורעות תרצ"ו-תרצ"ט (1936 - 1939). חברי תל-עמל שישבו בקיבוץ בית אלפא עיבדו את אדמות הקרן הקיימת ברחבי עמק בית שאן עד פרוץ המאורעות. לאחר ששדותיהם על גדות נחל "עסי" הותקפו ונשרפו הוקמה ועדה של חברי הקיבוץ בראשותו של שלמה (גור) ובעידוד של חיים שטורמן (איש ההגנה חבר עין חרוד) והוקמה תכנית להקמת ישוב תוך יום אחד שעיקרה היה להכין חלקי מבנים, מגדל וחומות עץ, להסיעם בהסתר אל האתר המיועד להקמה ושם בעזרת מתנדבים מיישובי הסביבה להקים את החומה שבין קירותיה חצץ, שלושה או ארבעה צריפים שישמשו למגורים, חדר אוכל, מרפאה וכו' ובמרכזו להקים מגדל שישמש כמגדל תצפית וקשר. שטחו של האתר השתרע על 35 על 35 מטר ותקציב הקמתו הסתכם ב- 400 לירות".

ענייני התיישבות. (נמסר ע"י שמואל שריג). ביחזמת ציוני דרום אפריקה ("המאמצים שלנו") קיבלו המוסדות המיישבים 18 אלף לירות להחיש את ההתיישבות בבית שאן. הכוונה היא ליישב בזה שלושה ישובים בהם אנו כלולים.

והארכיון – זקט עז האסי – יהודיג אייז

"ידיעות" מס' 2, 20 ביוני 1936 - עבודה

התיישבות. במרכז החקלאי התקיימה ישיבה בנוכחות הרצפלד, בדר, חבר מקיבוץ "עקיבא" (נווה איתן), שנים מ"השדה" (שדה נחום) ושמואל ומילק בדיון על המשך תכניות ההתיישבות בבית שאן. נקבעה המכסה הבאה להרכב הקיבוצים "עקיבא" 50 יחידות התיישבות, תל עמל - 60, "השדה" 100. רוב אדמות "סחנה" נמסרו כבר לקרן הקיימת והבדואים הועברו על ידי הממשלה להתיישב בשטח ממשלתי בדרום תל שוק. למחרת נקבע בישיבה בקק"ל מיקום שלושת הישובים: "עקיבא" מזרחה לתל עמל באדמות תל-שוק, תל עמל כל שטח תל-שוק ו"השדה" מעבר לפסי הרכבת בצפון. מעין ה"ג'מעין" המפיק 180 מ"מ לשעה יספק את מימיו רק לתל עמל ו"עקיבא" נשאר שאלה קשה של מים ל"השדה".

"ידיעות" מס' 3, 10 ביולי 1936

שמואל (שריג): סיכום שיחה עם יוסף וייץ, מנהל הקק"ל - ישנה אפשרות שלא נספיק השנה לזרוע את אדמותינו בבית שאן. התאריך האחרון לכך הוא חודש אוקטובר. וייץ העלה מחשבה על אפשרות ממשית של התחלת פעולה מיידית לעלייה לבית שאן. לדבריו קיבוץ "עקיבא" הודיע שאין לו כוונות כאלה והם עדיין לא החליטו מה בכלל תכניותיהם לגבי בית שאן, וגם ב"השדה" יש התלבטויות עקב המחסור במים ונשארנו רק אנחנו. וייץ חושב שיש לדבר עם הממשלה על כך שתספק נשק לקבוצה של חברים שלנו ואפשר יהיה להתחיל בבניין. גם הרצפלד בתמונה והבטיח לדבר עם שרתוק (משה שרת).
הגשנו לקרן הקיימת, לסוכנות ולקרן היסוד הצעה לקרוא לקיבוץ שלנו על שם שמריהו לוי (מנהיג ציוני גדול הקשור גם עם ההסתדרות הציונית בדרום אפריקה). הצעה התקבלה באהדה על ידי כולם. נתחיל לטפל בעניין בעיקר עם אנשי דרום אפריקה ולהבטיח בכך תקציבים מיוחדים ויש סיכוי לקבל מיד 12 אלף לירות. עוד יש הרבה לעשות בכיוון זה אבל דבר אחד ברור לנו כבר היום ציונות דרום אפריקה תמשיך לטפל ולהעדיף את ההתיישבות שלנו.

"ידיעות" מס' 4, 24 ביולי 1936

שמואל (שריג). נפגשתי עם ינובר (מראשי ההסתדרות הציונית בדרום אפריקה) בדבר הטיפול בהקצבת כספי דרום אפריקה. יש כאלה החושבים שצריך לדחות את ההתיישבות בעמק בית שאן עד לביסוס עמק חפר היות והתחלת התיישבות בבית שאן מחייבת את הסוכנות ברבע מיליון לירות. אולם אלה מהווים מיעוט ודעה זו לא תכריע. הוויכוח העיקרי הוא בין אלה הדורשים את כל כספי דרום אפריקה לבית שאן לבין אלה הדורשים סטטוס קוו של ההחלטה הקודמת, היינו 15 אלף לירות לבית שאן ויתרת 45 אלף לביסוס. זאת היא גם החלטתו של המרכז החקלאי ותהיה גם החלטת הקיבוץ הארצי שתמיד נלחם בעד ביסוס המשקים. יש חשש שעמדה זו תנצח. אנו משתדלים על ידי ציוני דרום אפריקה לשנות את ההחלטה הזו לחלוקה של חצי-חצי של הסכום הכללי.
החמנתי ע"י הרצפלד להכין תכנית ל- 50 איש, כמות ואופן ההשקעות בנקודה. תכנית המשק צריכה לכלול 2500 דונם פלחה, 250 דונם שלחין 1500 לירות למפעל המים ו- 3000 לירות להקמת מחנה הישוב. בסך הכל 4500 ל"י.
בקשר לשם המקום "שמריהו לוי" התברר שהיה לפנינו כבר גוף התיישבותי קודם (כפר שמריהו) והצעתנו נפלה. עלינו להגיש לוועדת השמות הצעה אחרת.

18 לאוגוסט 1936 - "ידיעות" מס' 5

לפי דרישת הרצפלד עלינו להכין כעת תכנית של עלייה להתיישבות ל- 25 אנשים בלבד מתוך הנחה שזו תהיה תכנית לשנתיים הבאות. הודות להתערבות של ברוידא (ממנהיגי ציוני דרום אפריקה) התקבל סכום של 6000 לירות, מתוכו לבנייני מגורים וחדר אוכל 2000 לירות, שירותים 1000, לבנייני משק 980, לרשת השקיה 185.

והארכיון – זקט על האסי – יהודיג אייז

20 בדצמבר 1936 "ידיעות" מס' 7

עם העלייה לתל-שוק נעשתה בעיית השמירה חמורה ביותר ונדרשת הקצבה כספית מיוחדת של 200 לירות. הוטל על אברהם יפה לצאת לתל אביב לגייס 100 לירות ועל שמואל (שריג) להשיג מפרעה על חשבון התקציב.

בהתיישבות. שוב זכינו במושג "ממזרים" משום שעלינו כמעט על דעת עצמנו ויחידים מכל התכניות. עד היום טרם נפתרה שאלת שאר נקודות ההתיישבות. מכיוון שהעמדנו את ועדת ההתיישבות בעובדה בעלייתנו "הזריזה", מתעכב כעת ביצוע התקציב שלנו עד לעליית יתר הישובים לפחות לעוד שבועיים. הערבים פינו בינתיים את השטח בסחנה ששייך לנו ואנו רוצים לעלות לזרוע אך העניין מתעכב עקב התנגדות השלטונות. מהשטח של 170 דונם שצריך להיות מקום הישוב שלנו עלו בינתיים הערבים על מחציתו ואם העיכוב ימשך הם ימשיכו בכך. לא התקדמנו גם בעניין הגשר מתל-שוק ל"סחנה". הגשר צריך לעלות 1500 לירות ואין מי שיישא בהוצאות. אנחנו נביא על חשבוננו מהנדס גשרים שייתן הערכת מחיר מדויקת. בינתיים החלטנו להתחיל במדידה טופוגרפית של תל-שוק ולאורך נחל "עסי".
אנטימלריה: מתנהל מו"מ עם הקק"ל שתתחיל בעבודה ב"עסי" ותעסיק את האנשים שלנו הנמצאים במקום. הקק"ל מסכימה לתקציב מוגבל בתנאי שנביא מהנדס שיגיש תכנית.

20 בדצמבר 1936. "ידיעות" מס' 7

הערבים הספיקו בינתיים לזרוע שטחים רבים של הקק"ל ובתוכם גם את שטח המחנה הקבוע שלנו. פנינו כמה פעמים למושל מחוז הצפון, ללא תוצאות. ב-170 ד' שבו שטח הנקודה שלנו הם זרעו כחצי מהשטח ועוד ידם נטויה. אם הם יצליחו בכך נעמוד בפני הכרח לחכות עם העלייה לשטח רק אחרי קציר התבואה שלהם, ולא נוכל אפילו לבצע מדידה טופוגרפית. נוכל להתגבר על כך רק אם נגיע להסכם עם הערבים לקנות את התבואה שלהם בשדה.

הגשר על העסי גם בעניין הגשר טרם התקדמנו. הוועדה שביקרה שם מעריכה שהגשר יעלה למעלה מ-1500 ל"י ולא ברור מי יישא בהוצאה כל כך גדולה. השבוע יעבדו 4 חברים שלנו יעבדו בעבודת המדידות. אנו תלויים במדידה זו לסוכנות ומוכרחים להסכים למהנדס מודד שהיא שולחת לנו. תיעשה גם מפה טופוגרפית של נחל העסי לאורך אדמות תל שוק ומרזלה.

10 בינואר 1937

השבוע תבקר ועדת המשק של הקיבוץ הארצי. טרם הוחלט סופית באיזה צד של העסי יוקם המחנה או שהוא יהיה משני צדדיו. החלטה סופית תיפול אחרי הקציר.

25 בינואר 1937

פגישה עם הרצפלד, מנהל המרכז החקלאי: א) הקמת הישוב משני צידי הנחל. הוא מתנגד שנעמיד כעת את השאלה הזו במוסדות. זה יכול לעכב את גמר המו"מ לקניית האדמות ב"סחנה" בין הקק"ל והבק (הערבי). הוא בכלל מתנגד לרעיון של הקמת הישוב בשני צידי הנחל. בחודשים הבאים בין כה לא ייעשה כלום מחוסר תקציב. הוא מציע לדחות את זה. בינתיים הרצפלד הבטיח לטפל בהשגת מפרעות ל-600 מטר צינורות לפי התכנית של זיץ (מהנדס המים שליווה אותנו במשך כמה שנים) הוא לקח על עצמו לטפל במוסדות גם בתכנית הגשר. קבענו לגשת מחר לסוכנות לשם בירור תכניות הג'מעין, וביום שני, 1 בפברואר, נגיש לבורוכוב (מהנדס במשרד המים של הסוכנות היהודית) את תכניות ייבוש העסי.

שמואל שריג: ביקרתי את ינובר (ממנהיגי קרן היסוד בדרום אפריקה. הודות לו נוצרו הקשרים שלנו עם ההסתדרות הציונית סם) הגשתי לו את **אלבום תל שוק** שלנו.

8 בפברואר 1937

שמואל (רשקס) מוסר דו"ח על פעולות השבוע. בעניין הגשר הוחלט לדחות עד לעיבוד תכנית ייבוש העסי. לדרוש בירור סופי בקיבוץ ביחס לנקודה משני הצדדים של הנחל, או רק בצפון.

12 בפברואר 1937

החלטת הקיבוץ להקים את הנקודה משני צדי ה"עסי" נתקלה בהתנגדות תקיפה מצד כל המוסדות. הנימוקים הם משקיים, ביטחוניים וחברתיים. זה ייקר את הקמת המחנה, נקודה גדולה ומפחרת תייקר

והארכיון – זקט עץ האסי – יהודיג אייז

את השמירה, אי אפשר להשאיר את חצר המשק מעבר לנחל מבלי שיגורו שם אנשים ולכן חצר המגורים תהיה מפוזרת משני הצדדים. התברר שכל זמן שהבדואים יושבים ב"סחנה" ותבואתם עדיין בשדות אין אפשרות להתחיל במדידות ולהכין מפה טופוגרפית. זה מעכב את תכנון הנקודה והתחלת הבניה והוחלט לדחות את הטיפול בעניין הנקודה למספר שבועות.

20 בפברואר 1937

בענייני המים. נתקבלה ידיעה טלפונית מבית אלפא שהערבים הפריעו לסידור קו המים הזמני. הדבר הגיע למושל והוא נתן פקודה להפסיק את העבודה. בו ביום הגיעו הדברים לידיעתו של אנדרוס (מושל הצפון, ידיד גדול ליהודים ולהתיישבות שנרצח מאוחר יותר ע"י הערבים).

28 בפברואר 1937

שמואל שריג: השגתי במשרד המים הסכמה למדידת ה"עסי" ע"י זיץ. ההצעה היא למדוד כל 20 מטר. בורוכוב הסכים לאשר תקציב של 90 ל"י לסידור מדידות טופוגרפיות של ה"עסי" והטיל על זיץ להיפגש אתו ולקבוע את צורת העבודה ובשבוע הבא להתחיל לעבוד. קבענו עם זיץ והרצפלד לנסוע ביום שני אלינו לשם הגשת הצעה לסידור המעיינות העליונים של הג'מעין. יש להתבסס על הסכר ההרוס לא רחוק מהתאנים ולדרוש ממחלקת הפיתוח שייתנו לנו את המים עד המקום בו נמצאת היום התעלה שלנו. הוחלט לפנות במכתב למחלקת הבריאות ולשאל מה הן תכניותיהם בדבר ייבוש הביצה כי תשובת מחלקת הפיתוח היא שמחלקת הבריאות החליטה לייבש את הביצה לבד. מאידך, אנדרוס מבטיח לטפל בזה שלאחר שהביצה תיובש היא תימסר לנו.

10 במרץ 1937

ביקרנו עם זיץ בג'מעין כדי לקבוע באופן סופי את הצעת סידור המעין. התברר שלא בא בחשבון שום סידור אחר מאשר ההצעה הקודמת של זיץ - סכר על יד התעלה של היום, סידור נפרד של המים על יד התאנה. זיץ קיבל אישור מקק"ל להוציא לפועל את עבודת המדידה בעסי אפילו אם היא תעלה מעל ל-90 ל"י.

העברת מקום הנקודה למקום קבע הרצפלד דיבר עם וייץ ושטרן. וייץ כמו שטרן מתנגדים לבטל את הנקודה בסחנה. וייץ מציע לפנות שוב לאנדרוס ולהודיע לו שביחס לחלקה זו של נקודת המחנה הננו מוכנים ללכת, אם הממשלה לא תקבל על עצמה לעשות את זה. הרצפלד מקווה להיפגש בשבוע הבא עם אנדרוס בקשר לסידור המים ואז הוא יעורר גם את השאלה הזו.

שם לנקודה הייתה לי שיחה עם אריכא (מזכיר דירקטוריון הקק"ל וועדת השמות) והוא מסר לי שאוסישקין קיבל מכתב מינובר בשם ההסתדרות הציונית בדרום אפריקה בו הוא מבקש בשמם להיות שאין כבר אפשרות לקרוא את הנקודה שלנו על שם ש. לוי, היא תיקרא על שם דוד וולפסון. אוסישקין מסכים לזה ונחוצה רק הסכמתנו. ינובר רוצה להביא את הבשורה הזו עוד לפני פתיחת המגבית לקק"ל באפריקה והיה רוצה לדעת בהקדם את תשובתנו. קק"ל כתבה בעניין זה מכתב אלינו ומחכה לתשובה. נסעתי לחיפה להיפגש עם מרדכי שנהבי להתייעץ אתו. דעתו היא שאם זאת ההצעה של ההסתדרות הציונית בדרום אפריקה לא יתכן לדחות את זה. הייתי אצל מנחם גנוסוב (אביה של נחמה גנוסור) באותו עניין. גם הוא חושב שצריך לקבל את ההצעה כי יש לה השפעה בדרום אפריקה.

1 במאי 1937

חברי הוועדה לענייני המים הם: נח (אשכנזי), משה (להב), מונדק (גרוברג). הצעה זו עומדת לאישור בשיחת הקיבוץ. העבודה חייבת להיעשות במהירות מקסימלית. אנו חייבים להתקדם עם עבודות המים כך שנוכל בזמן להתחיל עם עבודות בגן הירק וגידולי מספוא ולא לאבד את העונה. אנו חייבים לרכוש את צינורות המים מהר כי יתכן שיהיו עיכובים בלתי נראים מראש ולכן חייבים לרכז את המעיינות תוך חודש. אברהם (יפה) שואל מה בקשר עם החזרת שטחי הסחנה אחרי הקציר. בשבועות הקרובים עומדים להעביר ב"טאבו" על שם הקרן הקיימת את שאר השטח. אנו מוכנים לעלות עם טרקטורים לשטח של 200 דונם שנמכרו לנו ובכך תהיה דריסת רגל לסחנה. לפי החזה אנו צריכים לעבד את השטחים המשתחררים מידי הערבים. בעד החריש נקבל תשלום. קבלנו גם הסכמה לחרוש את השטח של הביצה על יד מעין ג'מעין.

והארכיון – זקט עז האסי – יהודיג אייז

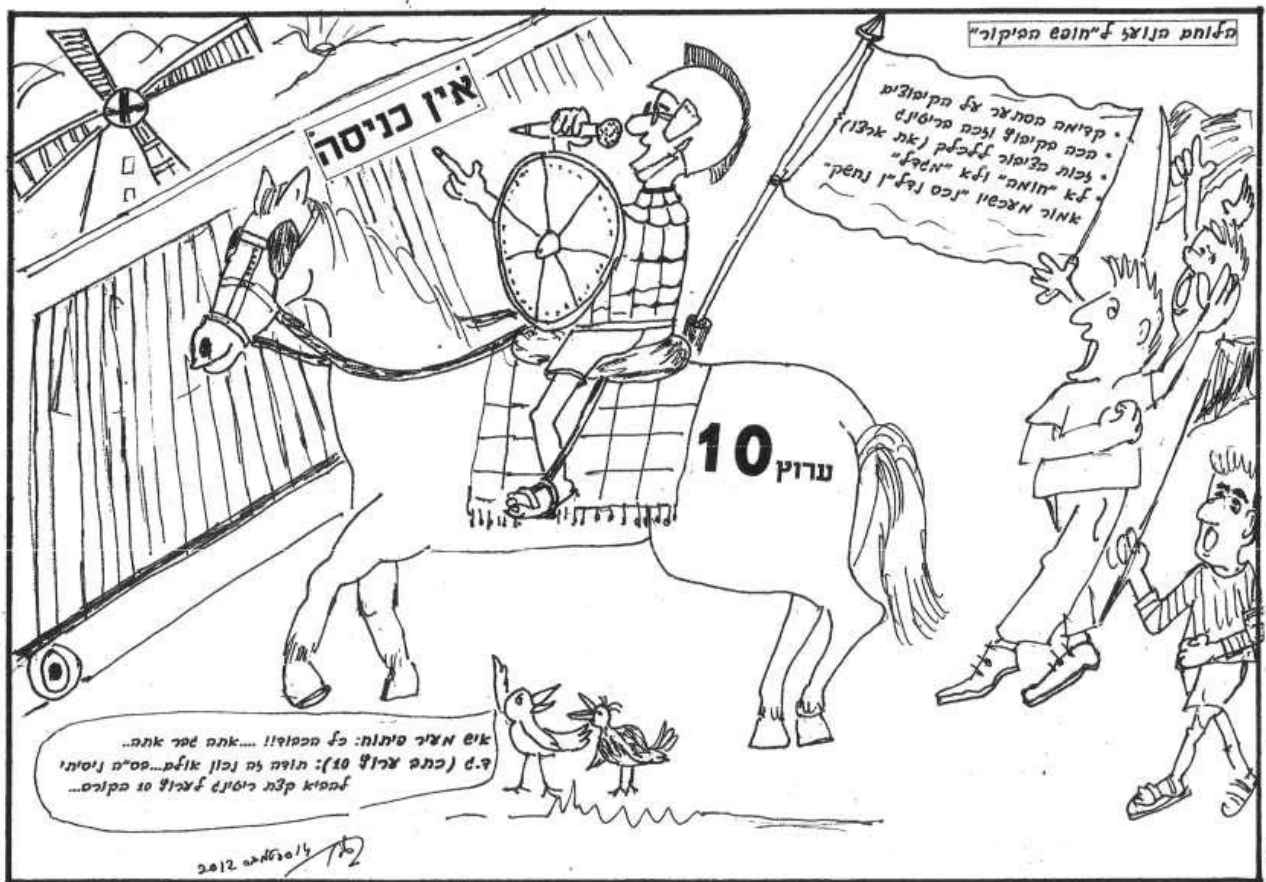
עניני המים נתקבלה ידיעה טלפונית מבית אלפא שהערבים הפריעו לסידור קו המים הזמני, הדבר הגיע למושל, אנדרוס, והוא נתן פקודה להפסיק את העבודה. הוא פנה למרכז החקלאי בדרישה להפסיק את עבודתנו מכיוון שמי הג'מעין התחתון אינם שייכים לנו. מאידך, הוא מוכן לעשות כל מה שנחוץ ואומר שאפשר מייד לגשת להסדר קבוע למים ואפילו לעשות כך שיפריד בכלל את מי הג'מעין העליונים. שטרן לא מסכים כעת בשום אופן לעשות הוצאות על סידור זמני של המים. הרצפלד נפגש עם אנדרוס וניהל אתו מו"מ על הביצה ומקווים שהעניין לא אבוד.

גידול דגים. נפגשתי עם ד"ר ליבמן. בינתיים הוברר שיש לדעת בדיוק את זכויותינו בשימוש מי ה"עסי" ורק אז אפשר יהיה לעבד תכניות על משק דגים.

29 ביולי 1938

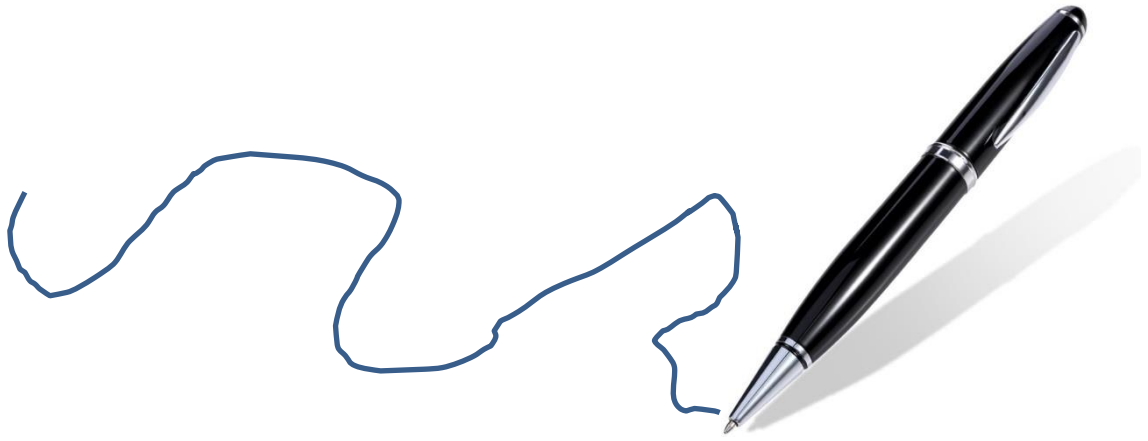
התקציב לגידול דגים בעסי כולל 100 לירות לסידור הורדת פני המים בנחל (עסי) השמדת דגי בר, ניקוי הנחל מקנה וסוף, גדרות לדיגום ורשתות. 660 לירות לבניין בריכה של 12 דונם על גדות הג'מעין, העמקת הבריכה של 5 דונם. ניקוי העסי אחרי הגשר, בשטח של 25 דונם ושונות (הערת המקליד שמואל שריג: זאת ה"פרהיסטוריה" של ניסיון לגדל דגים בנחל עסי).

מים נושא זה יש לחלק ל- 3 סעיפים: 1) הסדרת מקור המים ורשת ההשקיה. עד היום הושקעו במפעל המים 3600 ל"י, אולם ברגע זה אנו מנצלים חלק קטן מהמים מחוסר מובילי מים מתאימים כמו תעלות בטון ובריכה לאגירת מי לילה. סידור דברים אלה בא בחשבון רק בשנת התקציב תרצ"ט. לסיום התקציב של אשתקד הוקצב סכום נוסף של 400 ל"י הכולל: תעלת בטון לערבי (אבוגינס), תוספת 100 מטר צינור של 12" עד שאפשר יהיה להוציא את המים אל השטח, וכן הסכום החסר של 240 ל"י לבניין מגדל מים במחנה.

קצת מהע'גונוג'ס

חברים כותבים תודה

אסנת, יובל, יובל, יובל
 תודה
 חיימל, אור, יובל, יובל, יובל
 אור, יובל, יובל, יובל, יובל
 אור, יובל, יובל, יובל, יובל

אסנת, יובל, יובל, יובל
 תודה
 חיימל, אור, יובל, יובל, יובל
 אור, יובל, יובל, יובל, יובל
 אור, יובל, יובל, יובל, יובל

חברים תוז

אסנת, יובל, יובל, יובל
 תודה
 חיימל, אור, יובל, יובל, יובל
 אור, יובל, יובל, יובל, יובל
 אור, יובל, יובל, יובל, יובל

אסנת, יובל, יובל, יובל
 תודה
 חיימל, אור, יובל, יובל, יובל
 אור, יובל, יובל, יובל, יובל
 אור, יובל, יובל, יובל, יובל

אסנת, יובל, יובל, יובל
 תודה
 חיימל, אור, יובל, יובל, יובל
 אור, יובל, יובל, יובל, יובל
 אור, יובל, יובל, יובל, יובל

אסנת, יובל, יובל, יובל
 תודה
 חיימל, אור, יובל, יובל, יובל
 אור, יובל, יובל, יובל, יובל
 אור, יובל, יובל, יובל, יובל

אסנת, יובל, יובל, יובל
 תודה
 חיימל, אור, יובל, יובל, יובל
 אור, יובל, יובל, יובל, יובל
 אור, יובל, יובל, יובל, יובל

המאורז איזים, אנכזים, אקטנים ואגזוים

תפזורת בנושא האסי:

מיצאו את המילים המסתתרות:

אסי, נחל, שער צהוב, כאן זה בית, כאן זה לב, מעגלי שיח, צוות חוסן, מאבק, משבר, שומרים, מאבטחים, גדרות, קהילה, שיתוף, תקשורת, שוקי, חלי, שלמה.

ש	ע	מ	ל	ב	י	ק	ה	י	ל	ה	ס
ו	מ	א	ב	ק	ש	כ	א	ב	י	ש	א
מ	ת	א	ס	י	ת	א	ד	מ	ב	ע	ש
ר	ק	ר	ת	מ	ק	נ	ח	ש	ל	ר	ו
י	כ	ג	ר	ע	ש	ז	ל	ב	ת	צ	ק
מ	א	י	ק	ג	ו	ה	י	ר	ת	ה	י
ש	נ	נ	ח	ל	ר	ב	ג	ק	י	ו	ל
ש	ז	ל	ב	י	ת	י	ב	ד	ג	ב	א
ל	ה	ה	ב	ש	י	ת	ו	פ	כ	ת	ס
מ	ל	ב	מ	י	מ	א	ב	ט	ח	י	מ
ה	ב	י	נ	ח	ג	ד	ר	ו	ת	ש	ק
מ	ו	ת	ס	צ	ו	ו	ת	ח	ו	ס	ן

כוחנו

באחדותנו

קהילת ניר דוד אומרת תודה!

במהלך השבוע האחרון הוכנו וחולקו כ-350 שקיות עם עוגיות בצורת לב, לכל העובדים בענפים ובמפעלים שלנו שאינם גרים בניר דוד אך שותפים איתנו בקשיים של התקופה האחרונה.

תודה לכל השותפים והמתנדבים על הפקת המבצע!

כאן זה בית.
ניר דוד הוא הבית שלי

